

অসমীয়া বৰ্তমান

ASOMIYA BARTAMAN ■ ASSAMESE WEEKLY ■ Volume -1 ■ Issue-18 ■ Total Page-16 ■ 15 DECEMBER 2023 ■ Guwahati ■ Rs. 10/- Only

অসমীয়া বৰ্তমান ■ অসমীয়া সাপ্তাহিক ■ প্রথম বছৰ ■ সংখ্যা- ১৮ ■ ১৫ ডিচেম্বৰ ২০২৩, শুকুৰবাৰ ■ গুৱাহাটী ■ মূল্য : দহ টকা

২০২৩

কেতিয়া আক্রমণ

লোকসভাৰ শূন্যকালীন ঘণ্টাত সংসদত নিজৰ আসনত ভাষণ দি আছিল উত্তৰ মালদাৰ সাংসদ খগেন মুৰ্মু। সেই সময়তে দুজন যুৱকে সদনৰ দৰ্শকৰ গেলেৰীৰ পৰা সাংসদ সকল বহি থকা আসনত জঁপিয়াই পৰে

সম্ভাসবাদী সংগঠন জড়িত নহয় !

প্রাথমিক তদন্তৰ অন্তত সংসদ ভৱনৰ আক্রমণত কোনো সম্ভাসবাদী সংগঠন জড়িত নাই বুলি আৰক্ষী নিশ্চিত হৈছে।

৫ জনক গ্ৰেপ্তাৰ

সংসদ ভৱনৰ আক্রমণত ৬ জন লোক জড়িত আছিল। ইতিমধ্যে ৫ জন লোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছে। আৰক্ষী সূত্ৰৰ পৰা জানিব পৰা মতে, সাগৰ শৰ্মা আৰু ডি মনোৰঞ্জে কেনিষ্টাৰটো লৈ সংসাদ ভৱনৰ গেলেৰীৰ পৰা জঁপিয়াই পৰে। (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

তদন্তৰ নিৰ্দেশ গৃহ মন্ত্ৰণালয়ৰ

নতুন সংসদ ভৱনৰ ঘটনাৰ নিৰাপত্তা ব্যৱস্থাত শিথিলতাৰ গুৰুতৰ অভিযোগ উত্থাপন হৈছে। বুধবাৰে শূন্য ঘণ্টাত নতুন সংসদ ভৱনত সংঘটিত আক্রমণৰ তদন্তৰ নিৰ্দেশ দিছে গৃহমন্ত্ৰী অমিত শ্বাহৰ অধীনৰ গৃহ পৰিক্ৰমা মন্ত্ৰণালয়ে। এই সন্দৰ্ভত কালি নিশাই (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

অসুৰক্ষিত সংসদত

দুৰ্বৃত্তৰ আক্রমণ

■ প্ৰবীণ ঠাকুৰীয়া, নতুন দিল্লী

২০০১ চনত দেশৰ পূৰণি সংসদ ভৱনত সম্ভাসবাদী আক্রমণৰ স্মৃতি পুনৰ উভতি আহিল নতুন সংসদ ভৱনলৈ। সেই বছৰৰ ১৩ ডিচেম্বৰত পাকিস্তানৰ মদতপুষ্ট উগ্ৰপন্থী সংগঠন লক্ষৰ-ই-তৈবা আৰু জৈছ-ই-মহম্মদৰ সদস্যই সংসদত আক্রমণ চলাইছিল। সেই আক্রমণত নিহত হৈছিল ৯ জন লোক। তদুপৰি নিৰাপত্তাৰক্ষীৰ গুলীত নিহত হয় ৫ জন উগ্ৰপন্থী। ২২ বছৰ পূৰ্বে সংসদত সংঘটিত আক্রমণৰ স্মৃতি

যেন পুনৰ জইপআল হৈ পৰিল বুধবাৰে।

বুধবাৰে দিনৰ প্ৰায় ১: ০০ বজাত সংসদৰ শূন্যকালীন ঘণ্টাত হঠাতে দুজন লোকসদনৰ দৰ্শকৰ গেলেৰীৰ পৰা লোকসভালৈ জঁপিয়াই পৰে আৰু 'এনানায়কত্ববাদ বন্ধ কৰক' বুলি ধ্বনি দিবলৈ ধৰে আৰু এজনে লোকসভাৰ ভিতৰত হালধীয়া গেছ বিয়পোৱাৰ চেষ্টা কৰে।

ঘটনাৰ লাগে লাগে সদনত ছলস্থূল পৰিবেশৰ সৃষ্টি হৈ যায়। বহু সাংসদক ভয় খাই পলাবলৈ চেষ্টা কৰে। (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

২০০১

সম্ভাসবাদীৰ আক্রমণ

পাকিস্তানৰ মদতপুষ্ট সম্ভাসবাদী সংগঠন জৈছ ই মহম্মদে ২০০১ চনত নতুন দিল্লীত সংসদ ভৱনত আক্রমণ চলাইছিল। এই আক্রমণত নিৰাপত্তাৰক্ষীসহ মুঠ নগৰাকী লোকক সম্ভাসবাদী সংগঠনটোৱে গুলীয়াই হত্যা কৰিছিল। অৱশ্যে নিৰাপত্তাবাহিনীৰ লোকে প্ৰত্যক্ষ আক্রমণ চলাই সংসদ ভৱনত আক্রমণ চলোৱা পাঁচজনীয়া সম্ভাসবাদীৰ দলটোক গুলীয়াই হত্যা কৰে।

মাছুদ আজহাৰ

কুখ্যাত সম্ভাসবাদী মাছুদ আজহাৰ হৈছে জৈছ ই মহম্মদৰ সৰ্বাধিনায়ক। পাকিস্তানৰ মদতপুষ্ট এই সম্ভাসবাদী সংগঠনটোৱে কাশ্মীৰকে ধৰি ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত সম্ভাস চলাই আহিছে। পাকিস্তানৰ মদতপুষ্ট এইগৰাকী কুখ্যাত সম্ভাসবাদীৰ লক্ষ্যয়েই হৈছে ভাৰতক অশান্ত (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

মাছুদ আজহাৰ ক'ত ?

২০০১ চনত নতুন দিল্লীত সংসদত ভৱন আক্রমণৰ মাষ্টাৰ মাইণ্ড মাছুদ আজহাৰ আলভি নামৰ কুখ্যাত মুছলমান সম্ভাসবাদীজন বিগত বাইশ বছৰে ইছলামাবাদত সুৰক্ষামূলক জিন্মাত বাস কৰি থকা বুলি বিভিন্ন সময়ত বাতৰি প্ৰকাশ হৈ আহিছে।

মৰিগাঁৱত ২৪ জন চাইবাৰ অপৰাধী গ্ৰেপ্তাৰ

বৰ্তমান সংবাদঃ চাইবাৰ অপৰাধীৰ বৰমৰীয়া ঘাটিলে পৰিণত হোৱা মৰিগাঁৱৰ মৈৰাবাৰীত যোৱা নিশা আৰক্ষীয়ে চলোৱা তীব্ৰ অভিযানত জালত পৰে ২৪ জনকৈ চাইবাৰ অপৰাধী। মৰিগাঁও অপৰাধ শাখাৰ অতিৰিক্ত আৰক্ষী অধীক্ষক সমীৰণ বৈশ্যৰ নেতৃত্বত যোৱা নিশাটোত আৰক্ষীৰ কেইবাটাও অভিযানকাৰী দলে মৈৰাবাৰী আৰু লাহৰীঘাট থানাৰ অন্তৰ্গত বিভিন্ন ঠাইত অভিযান চলাই ২৪ জনকৈ অপৰাধীক আটক কৰাৰ লগতে ১১২ খন আধাৰকাৰ্ড, পাচবোক ৬ খন, এটিএম কাড ২৩ খন, ম'বাইল ফোন ৪৮ টাৰ ভিতৰত ৯ টা আইফোন, পেন কাৰ্ডচ্চ, চিমকাৰ্ড ৫৯ আৰু নগদ ধন ৯৬১২০, চাৰিচকীয়া বাহন ৩খন, দুচকীয়া বানহ ২ খন, চেকবুক ৮ টা, লেপটপ এটা, ড্ৰেপ্তপ এটা, এটা পেনড্ৰাইভ জব্দ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱাত জিলা খনত এক চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছে। প্ৰাপ্ত তথ্য মতে, মৈৰাবাৰীৰ তাঁতীকটা, ভজাইখাইটী, লোচনাবৰী, চহৰীয়া গাঁও, গুণাইবৰী আদি অঞ্চলত চাইবাৰ অপৰাধীৰ বিৰুদ্ধে মৰিগাঁও আৰক্ষী আৰু মৈৰাবাৰী, লাহৰীঘাট আৰক্ষীয়ে যুটীয়াভাৱে চলোৱা বৃহৎ অভিযানত ২৯ জনক আৰক্ষীয়ে আটক কৰিছে যদিও ২৪ জন চাইবাৰ অপৰাধীক ইতিমধ্যে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছে। মৰিগাঁও আৰক্ষীয়ে গ্ৰেপ্তাৰ কৰা মৈৰাবাৰীৰ দুখৰ্শ চাইবাৰ অপৰাধী ছাইফুল ইছলামৰ ভাতৃ চহৰীয়া গাঁৱৰ ৭ নং ৱাৰ্ডৰ ভুৱা আধাৰ কাৰ্ডৰ মাষ্টাৰ মাইগু আশ্বিকুল ইছলাম, তাঁতীকটাৰ শ্বৰিফুল ইছলাম, আশ্বিক ইছলাম, আব্দুল মহচিন আলী আৰু আৰিফ আহমেদ, ভজাইখাইটী পথাৰৰ আনাৰুল হক, চহৰীয়া গাঁৱৰ আইনুল ইছলাম আৰু ইজাজুল হক, লোচনাবৰীৰ গুলজাৰ হুছেইন, গুণাইবৰীৰ ৰাক্বুল ইছলাম আৰু শ্বিৰাজুল ইছলামকে ধৰি ২৪ জন

অপৰাধীক মাৰাখন জেৰা অৱ্যাহত ৰখাৰ উপৰিও আটকধীন ৬ জনকো আৰক্ষীয়ে সোধপোচ অৱ্যাহত ৰাখিছে। উল্লেখ্য যে--মৰিগাঁও আৰক্ষীৰে চাইবাৰ অপৰাধৰ বিৰুদ্ধে বিগত বৰ্ষত অভিযান চলাই ১৩০ অপৰাধীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰি

জেলহাজোতলৈ প্ৰেৰণ কৰিবলৈ ইতিমধ্যে সক্ষম হৈছে যদি এইটো অভিযান মৰিগাঁও আৰক্ষীৰ সৰ্ববৃহৎ অভিযান হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। ইফালে, আৰক্ষীৰ তদন্তত ভুৱা আধাৰ কাৰ্ড তৈয়াৰ কৰা কেবাটাও চেণ্টাৰ উৎখাত হোৱা সম্ভাৱনাও প্ৰকট হৈ পৰিছে। ইপিনে, মৰিগাঁও আৰক্ষীয়ে চাইবাৰ অপৰাধীৰ বিৰুদ্ধে ধাৰাবাহিক অভিযান অৱ্যাহত ৰাখিব বুলি মৰিগাঁও অপৰাধ শাখাৰ অতিৰিক্ত আৰক্ষী অধীক্ষক সমীৰণ বৈশ্যই জানিবলৈ দিয়ে।

ডঃ ফৰিদা আহমেদৰ কাব্য গ্ৰন্থ উন্মোচন

ডিব্ৰুগড়ঃ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নৃতত্ত্ব বিভাগৰ মুৰব্বী অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক, কবি ডঃ ফৰিদা আহমেদৰ “উভতি যাবৰ মন”- কাব্যগ্ৰন্থ খনি কালি উন্মোচন কৰে অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি, বিশিষ্ট সাহিত্যিক, মিতভাষ স্পষ্টা, ডপ্ত নগেন শইকীয়াই। ডঃ ভাৰতী দত্তৰ পৌৰোহিত্যত অনুষ্ঠিত হোৱা সভাখনত কাব্য গ্ৰন্থখনিৰ প্ৰণেতা ফৰিদা আহমেদ আৰু ডঃ মৰমী তালুকদাৰে আৰম্ভণিতে সকলোকে আদৰণি জনায়। ডঃ ফৰিদা আহমেদে নিজৰ কবিতা ৰচনা কৰাৰ অনুভৱ ব্যক্ত কৰি বক্তব্য ৰাখে। ডিব্ৰুগড়ৰ গাৰ্ডেন ট্ৰীটৰ সভাকক্ষত অনুষ্ঠিত হোৱা অনুষ্ঠানত অনেক বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ উপস্থিতিত ডপ্ত ফৰিদা আহমেদৰ কাব্যপুথি খনি উন্মোচন কৰি ডঃ নগেন শইকীয়াই ফৰিদা আহমেদৰ ৩৩ কবিতাৰ গ্ৰন্থখনিৰ কবিতা কেইটা উচ্চ খাপৰ হোৱা বুলি অভিহিত কৰে আৰু লগতে কয় যে গদ্যও কেতিয়াবা কবিতা হ'ব পাৰে, যদিহে ৰূপান্তৰ কৰা হয়। তেওঁ আৰু কয় যে প্ৰত্যেক মানুহে ভাৱে যে অতীত মোৰ ঘৰ, সেয়েহে অতীতৰ কথা কৈ সকলোৱে ভাল পায়। ডঃ শইকীয়াই ডঃ আহমেদৰ “উভতি যাবৰ মন” কাব্যগ্ৰন্থ খনিৰ এটি মনোজ্ঞ বিশ্লেষণ আগবঢ়ায়।

অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকি বিশিষ্ট সাহিত্যিক, সমালোচক ডঃ কৰবী ডেকা হাজৰিকাই ডপ্ত ফৰিদা আহমেদৰ লগত একেলগে বহুবছৰ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত কাম কৰাৰ অভিজ্ঞাৰ কথা কোৱাৰ লগতে কবিতা সম্পৰ্কে কয় যে অতীত সদায় মধুৰ, কবিতা লিখা সহজ নহয়, ইম্নৰ ভিতৰৰ পৰা অহা ভাৱ প্ৰকাশহে। অনুষ্ঠানটোত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকি বিশিষ্ট সাহিত্যিক, গ্ৰন্থ সমালোচক, ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ইংৰাজী বিভাগৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত মুৰব্বী অধ্যাপক ডপ্ত আনন্দ বৰমুদৈয়ে ইংৰাজ কবিসকলৰ বিভিন্ন কবিতাৰ উদ্ধৃতি ডাঙি ধৰি ভাষণ প্ৰদান কৰে। বিশিষ্ট কবি, চিকিৎসক ডাঃ প্ৰণয় ফুকনে ডঃ ফৰিদা আহমেদৰ কবিতাৰ

গাঢ়তাৰ কথা কোৱাৰ লগতে কবিতা সম্পৰ্কে কয় যে কবিতাই সদায় সাঁচা কথা কয়, ইতিহাসে হয়টো মিছা কথা কব পাৰে, কিন্তু কবিতাই সাঁচা কয়। বিশিষ্ট বিজ্ঞানী ডঃ পৰমানন্দ মহন্ত, ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন উপাচার্য ডঃ কন্দৰ্প কুমাৰ ডেকা, ৰণুমী শৰ্মা, সৌম্যদীপ দত্ত, প্ৰকল্প ৰঞ্জন ভাগৱতী, প্ৰাতসলতা বুঢ়াগোহাঁই, কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰ প্ৰাপ্ত অধ্যাপিকা সুদক্ষিণা দাস, জ্যোতি বৰগোহাঁই, ডঃ মিনু দেৱী আদি বিশিষ্ট ব্যক্তি সকলে ভাষণ প্ৰদান কৰে আৰু সকলোৱেই ডপ্ত ফৰিদা আহমেদৰ কবিতাবোৰৰ ভূয়সী প্ৰশংসা কৰে। এই অনুষ্ঠানতে ইৰানী বৰপূজাৰীয়ে এটি সৰ সৰস্বতী বন্দনা আৰু ডপ্ত ফৰিদা

আহমেদৰ কণমানী নাতি আৰোভে দুটি গীত পৰিৱেশন কৰি শ্ৰোতাৰ মৰম বুটলে। সভাপতিৰ ভাষণত বিশিষ্ট সাহিত্যিক, সমাজ সেৱিকা, লেখিকা ডঃ ভাৰতী দত্তই অনুষ্ঠানটোত ভাগ লৈ ডঃ ফৰিদা আহমেদৰ কবিতাৰ প্ৰশংসা কৰে আৰু উপস্থিত সকলোকে আৰম্ভণিৰেপৰা শেষলৈ থকাৰ বাবে ধন্যবাদ জনায়। শতাধিক বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ উপস্থিতিত অনুষ্ঠিত গান্ধীৰ্যপূৰ্ণ অনুষ্ঠানটিত কবি ডঃ ফৰিদা আহমেদৰ স্বামী ডঃ অৰুণ দাস আৰু পুত্ৰ ডাঃ ৰাজভী দাস, বোৱাৰী পপী বৰা দাসৰ আদৰ আপ্যায়নে সকলোকে মোহিত কৰে। সভাৰ শেষত শলাগৰ শৰাই আগবঢ়ায় ডঃ ফৰিদা আহমেদৰ বোৱাৰী পপী বৰা দাসে।

দৰং মহাবিদ্যালয়ত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মানৱ অধিকাৰ দিৱস পালন

বৰ্তমান সংবাদ, তেজপুৰঃ তেজপুৰৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত দৰং মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে আজি আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মানৱ অধিকাৰ দিৱসৰ লগত সংগতি ৰাখি এখন সভাৰ আয়োজন কৰে। উক্ত সভাখনত মুখ্য অতিথি ৰূপে অংশগ্ৰহণ কৰে মহাবিদ্যালয় খনৰ প্ৰাক্তন উপাধ্যক্ষ ডঃ শ্ৰীৰেদ্ৰ হালৈয়ে। অনুষ্ঠানটিৰ লগত সংগতি ৰাখি বক্তব্য ডাঙি ধৰে বিভাগীয় মুৰব্বী অধ্যাপক মানসজ্যোতি পাটগিৰীয়ে। সেই একেই অনুষ্ঠানতে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মানৱ অধিকাৰৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সম্পাদনা কৰা এখনি হস্তলিখিত আলোচনী ‘মুক্ত আকাশ’ উন্মোচন কৰা হয়। উক্ত আলোচনীখন অধ্যাপিকা ডঃ অংকিতা বৰুৱাৰ তত্ত্বাৱধানত সম্পাদনা কৰে একে বিভাগৰে পঞ্চম যোগাসিকৰ ছাত্ৰ প্ৰিয়াংশু হাতীকাকতি বৰুৱাই। এই অনুষ্ঠানটিত অংশগ্ৰহণ কৰি ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপক অমৰদীপ পেগুৰ লগতে প্ৰাক্তন তথা অন্যান্য ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মানৱ অধিকাৰ দিৱস অনুষ্ঠানটিৰ গৰিমা বৃদ্ধি কৰে।

নাগৰিকত্ব আইনৰ ৬ (ক) ধাৰাৰ ৰায় সংৰক্ষিত

বৰ্তমান সংবাদ : উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ পাঁচজনীয়া সংবিধান বিচাৰপীঠে নাগৰিকত্ব আইনৰ ৬ (ক) ধাৰাৰ সাংবিধানিক বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা আবেদন সন্দৰ্ভত ৰায় সংৰক্ষিত কৰি ৰাখিছে। এই ধাৰাটো অসম চুক্তিৰ বাবে ১৯৮৫ চনত সংশোধনীৰ জৰিয়তে সংবিধানত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। ন্যায়াধীশ ডি ৰাই চন্দ্ৰচূদৰ নেতৃত্বত পাঁচজনীয়া সংবিধান বিচাৰপীঠে এই বিষয়ত শুনানি গ্ৰহণ কৰি আছিল। বিচাৰপীঠে চাৰিদিন ধৰি এটনী জেনেৰেল আৰু ভেংকটৰমণি, ছলিচিটৰ জেনেৰেল তুষাৰ মেহতা, জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্যাম দিভান, কপিল ছিৰাল আদিৰ যুক্তি শুনানি গ্ৰহণ কৰি ৰায় সংৰক্ষিত কৰে। উল্লেখ্য যে ধাৰা ৬ (ক)ৰ সাংবিধানিক বৈধতাক লৈ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰি ১৭ খন আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল। সংবিধানৰ নাগৰিকত্ব আইনত অন্তৰ্ভুক্ত লোকৰ নাগৰিকত্ব সম্পৰ্কীয় বিশেষ ব্যৱস্থা হিচাপে অসম চুক্তিৰ অধীনত ৬ (ক) ধাৰা অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। অসম চুক্তিৰ অধীনত সামৰি লোৱা লোকসকলৰ নাগৰিকত্ব সম্পৰ্কীয় বিষয়সমূহ মোকাবিলা কৰিবলৈ বিশেষ ব্যৱস্থা হিচাপে নাগৰিকত্ব আইনৰ ৬ (ক) ধাৰা অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। আইনৰ এই বিধানত উল্লেখ আছে যে যিসকলে বাংলাদেশকে ধৰি উল্লিখিত অঞ্চলৰ পৰা ১৯৬৬ চনৰ ১ জানুৱাৰী বা তাৰ পিছত আৰু ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চৰ আগতে অসমলৈ আহিছে আৰু ইয়াত বাস কৰি আছে, তেওঁলোকে ১৯৮৫ চনৰ নাগৰিকত্ব সংশোধনী আইনৰ অধীনত নাগৰিকত্ব লাভৰ যোগ্য হ'ব। নিজকে ধাৰা ৬ (ক) অধীনত পঞ্জীয়ন কৰিব লাগিব। ফলত এই আইনখনৰ এই বিধানে বাংলাদেশৰ পৰা অসমলৈ অহা লোকসকলৰ বাবে ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চক 'কাট অফ ডেট' হিচাপে নিৰ্ধাৰণ কৰিছে। উল্লেখ্য যে ইয়াৰ পূৰ্বে সাত ডিচেম্বৰত নাগৰিকত্ব আইনৰ ৬ (এ) ধাৰাত গোচৰৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰি উচ্চতম ন্যায়ালয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰশ্ন কৰে যে দেশৰ সীমা সুৰক্ষিত কৰাৰ বাবে কি পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা হৈছে? এই সন্দৰ্ভত মুখ্য ন্যায়াধীশ ডি ৰাই চন্দ্ৰচূদে কয় যে যদি আমি ৬ (এ) নিশ্চিত কৰো তেন্তে ১৯৭১ চনৰ পিছত আমি কি কৰিলোঁ? চি জে আইয়ে কয় যে আমি স্বেৰাচাৰী দেশ নহয় আৰু আমি আইনৰ শাসন মানি চলিব লাগিব আৰু যদি ইয়াক পালন নকৰে তেন্তে প্ৰকৃত মানুহক বাহিৰলৈ দলিয়াই দিব পাৰি। এইখন যাতে অভেদ্য

সীমান্ত হয় তাৰ বাবে চৰকাৰে কি কৰিছে আৰু কি কাৰ্যকৰী পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা হৈছে। কি কি বিনিয়োগ কৰা হৈছে আৰু সীমান্তৰ বেৰ নিৰ্মাণৰ বাবে কি পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা হৈছে? চিজিআইয়ে কয় যে মই জানো যে আপোনালোকে এটা জটিল বিষয়ৰ সৈতে মোকাবিলা কৰিছে, কাৰণ আপুনি এনেকুৱা মানুহৰ সৈতে মোকাবিলা কৰিছে যিসকলৰ খাদ্যাভ্যাস একে, একেধৰণৰ কাপোৰ, একে ধৰণৰ শাৰীৰিক বৈশিষ্ট্য আছে। ছলিচিটৰ জেনেৰেলে কয় যে ঠিক একেই আৰু অবৈধ প্ৰব্ৰজন যাতে নহয় তাৰ বাবে কেন্দ্ৰই সকলো পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। চিজিআইয়ে কয় যে এই সকলোবোৰৰ বাহিৰেও আমি জানিব বিচাৰো যে পশ্চিম বংগক নাগৰিকত্ব প্ৰদানৰ পৰা কিয় আঁতৰাই ৰখা হ'ল? যুক্তি হ'ব নোৱাৰে যে অসমত আন্দোলন হৈছিল। কিয় অকলশৰীয়া হৈ পৰিল পশ্চিম বংগক? পশ্চিম বংগৰ এতিয়া কেনে পৰিস্থিতি? এছ জিয়ে কয় যে আমি এইবোৰ দিশৰ ওপৰত শপতনামা দাখিল কৰিম। চি জে আইয়ে কয় যে সীমান্তৰ নিৰাপত্তাৰ বাবে কেন্দ্ৰই কি কৰিছে? সীমান্তত কিমান ফেন্সিং স্থাপন কৰা হৈছে আৰু কিমান দুৰলৈ সীমান্তত বেৰ দিয়া হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত গৃহ সচিবও নিজৰ মন প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। নাগৰিকত্ব আইনৰ ধাৰা ৬ (এ)ৰ বৈধতা সন্দৰ্ভত শুনানিৰ সময়ত উচ্চতম ন্যায়ালয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰশ্ন কৰিছে যে সীমান্ত সুৰক্ষিত কৰাৰ বাবে চৰকাৰে কি পদক্ষেপ লৈছে? সীমান্তৰ কিমান অঞ্চলত তাঁৰ বেৰ দিয়া হৈছে? ইয়াত চৰকাৰে কিমান বিনিয়োগ কৰিছে? ৬ (এ) ৰ অধীনত ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব

ব্যৱস্থা কেৱল অসমলৈ অহা বাংলাদেশীৰ বাবে কিয় কৰা হৈছিল? পশ্চিম বংগৰ দৰে আন ৰাজ্যবোৰ কিয় বাদ পৰিল? চৰকাৰৰ হাতত এনে তথ্য উপলব্ধ নেকি যে বাংলাদেশৰ পৰা অসমলৈ অহা লোকৰ সংখ্যা পশ্চিম বংগলৈ অহাতকৈ বেছি আছিল? অসমত কিমানখন বিদেশী ন্যায়াধিকৰণ আছে? ন্যায়াধিকৰণৰ সন্মুখত কিমান গোচৰ চলি আছে? ১৯৬৬ চনৰ ১ জানুৱাৰীৰ আগতে অসমলৈ অহা কিমানজন প্ৰব্ৰজনকাৰীয়ে ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব লাভ কৰিছিল? ১৯৬৬-৭১ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ ভিতৰত বাংলাদেশৰ পৰা অসমলৈ অহা কিমানজন প্ৰব্ৰজনকাৰীয়ে ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব লাভ কৰিছিল? ১৯৭১ চনৰ ২৫ মাৰ্চৰ পিছত বাংলাদেশৰ পৰা কিমানজন অসমলৈ আহিছিল? ১৯৭১ চনৰ পিছত অসমলৈ অহাসকলক ওভতাই পঠিয়াবলৈ কি পদক্ষেপ লোৱা হ'ল? এই প্ৰশ্নসমূহৰ সন্দৰ্ভত চৰকাৰক শপতনামা দাখিল কৰিবলৈ কয় আদালতে। শুকুৰবাৰ আৰু শনিবাৰৰ ভিতৰত চৰকাৰে শপতনামা দাখিল কৰিব লাগিব। ছলিচিটৰ জেনেৰেল (এছ জি) তুষাৰ মেহতাই কয় যে ৬ (এ)ৰ বাবে প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ বৃহৎ সংখ্যকৰ বাবে ৰাজ্যখনৰ জনগাঁথনিগত ভাৰসাম্যৰ অৱনতি, মূল বাসিন্দাসকলৰ কৰ্মসংস্থাপন হ্রাস আৰু তেওঁলোকৰ সম্পদ দখল কৰাত উদ্বেগ প্ৰকাশ কৰিছে। তাইৰ কথা হয়তো সঠিক কিন্তু ছএক অসাংবিধানিক বুলি ঘোষণা কৰাটো সমাধান নহয়। এছ জি মেহতাই কয় যে ৬ (এ)ৰ পৰিসৰ সীমিত। এই ব্যৱস্থা বিশেষ সময়ত কোনো বিশেষ দেশ (বাংলাদেশ)ৰ পৰা কোনো বিশেষ ৰাজ্য (অসম)লৈ অহা প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ বাবে।

৮ জানুৱাৰীত ডিমা হাছাও স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদৰ নিৰ্বাচন

বৰ্তমান সংবাদ : নিৰ্বাচন আয়োগে অহা ৮ জানুৱাৰীত ডিমা হাছাও জিলাত ত্ৰয়োদশ ডিমা হাছাও স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদৰ নিৰ্বাচনৰ দিন ঘোষণা কৰে। ইফালে, ২০২৪ চনৰ ১২ জানুৱাৰীত ঘোষণা কৰা হ'ব ফলাফল। ভাৰতীয় সংবিধানৰ ষষ্ঠ অনুসূচীৰ অধীনত কাম কৰা এই পৰিষদে অঞ্চলটোক কিছু পৰিমাণে স্বায়ত্তশাসন প্ৰদান কৰি কিছুমান প্ৰশাসনিক ক্ষেত্ৰত আত্মশাসনৰ সুবিধা প্ৰদান কৰে। পূৰ্বে উত্তৰ কাছাৰ পাহাৰ বুলি কোৱা জিলাখনৰ নাম সলনি কৰি ডিমা হাছাও ৰখা হয়, যাৰ অৰ্থ ডিমাছা ভাষাত 'ডিমাছা পাহাৰ', যদিও পৰিষদে মূল নামটো বজাই ৰাখিছে। এয়া হ'ব অঞ্চলটোৰ বাবে ত্ৰয়োদশ স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদৰ নিৰ্বাচন। এই পৰিষদখন নিজেই ২৮ টা স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদৰ সমষ্টিৰ পৰা নিৰ্বাচিত সদস্যৰে গঠিত, যিসকলে পাঁচ বছৰীয়া কাৰ্যকাল কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰে। এই সদস্যসকলে বিভিন্ন বিষয় যেনে কৃষি, শিক্ষা, স্বাস্থ্য সেৱা, আৰু বহুতো বিষয়ৰ বাবে দায়বদ্ধ, যিয়ে পৰিষদৰ বিধানসভা আৰু কাৰ্যবাহী ক্ষমতা প্ৰদান কৰে। পৰিষদৰ নেতৃত্ব দিয়া বৰ্তমানৰ মুখ্য কাৰ্যবাহী সদস্য হৈছে ডেব'লাল গলোঁছা। নিৰ্বাচনৰ তাৰিখৰ ওচৰ চাপি অহাৰ লগে লগে চূড়ান্ত নিৰ্বাচনী তালিকা প্ৰকাশ কৰা হ'ব, আৰু সকলো প্ৰস্তুতি সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত আনুষ্ঠানিক নিৰ্বাচনী অধিসূচনা প্ৰকাশ কৰা হ'ব। ৰাজনৈতিক দল আৰু প্ৰাৰ্থীসকলে ডিমা হাছাওৰ জনসাধাৰণৰ বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ স্বার্থক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি গণতান্ত্ৰিক প্ৰক্ৰিয়াত লিপ্ত হোৱাৰ আশা কৰা হৈছে। এই নিৰ্বাচনে অহা পাঁচ বছৰৰ বাবে পৰিষদৰ নেতৃত্ব আৰু দিশ নিৰ্ধাৰণ কৰিব বুলি জিলাখনৰ বাবে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ মুহূৰ্ত।

সম্পাদকীয়

অসমীয়া বৰ্তমান, ১৫ ডিচেম্বৰ, ২০২৩

সাংস্কৃতিক আগ্ৰাসন

চাৰিওফালে কেৱল আধুনিকতাই বিৰাজমান। সকলো দিশত ইতিবাচক চিন্তাধাৰাই হ'ল আধুনিকতা। কিন্তু আমাৰ সমাজত আধুনিকতা বুলিলে সাধাৰণতে পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিৰ জাকজমকতাকহে বুজা যায়। নিজকে আধুনিক কৰিবলৈ গৈ বহুতেই পাহৰি গৈছে শালীনতা-মানৱতা। পাহৰি গৈছে ভাল-বেয়াৰ সংজ্ঞা। যাৰ ফলত দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে অবাঞ্ছিত কাৰ্যকলাপ। কোনো এটা কাম বেয়া হ'লেও এটাই মাত্ৰ উত্তৰ 'আজিকালি এইবোৰ চলেই'। বেয়াও যেন এটা ফেশ্বনহে। ইতিবাচক আধুনিকতাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰিলেও কিন্তু পাশ্চাত্য সংস্কৃতিৰ কৰলত পৰি মানুহে যেনেদৰে সকলো দিশৰ পৰা নগ্ন হ'বলৈ ধৰিছে তাৰহে বিৰোধিতা কৰো। আমাৰ সমাজত পাশ্চাত্য সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱ বাৰুকৈয়ে পৰিলক্ষিত হৈছে মহিলা শ্ৰেণীৰ ক্ষেত্ৰত। নিজকে আধুনিক নাবী হিচাপে স্বীকৃতি দিবলৈ গৈ তেওঁলোকে (সকলো নহয়, একাংশইহে) কেৱল ৰাজহুৱা স্থানত উলংগ হ'বলৈহে বাকী আছে। তেওঁলোকৰ কাৰণে আধুনিকতাৰ প্ৰথম খোজ 'একেবাৰে চুটি কাপোৰ'। ইয়াৰ বাবে অৱশ্যে প্ৰথমেই দায়ী অভিভাৱকসকল। কিয়নো কোনো এজনী ছোৱালীয়ে অভিভাৱকৰ সন্মুখৰেই বাহিৰলৈ ওলাই আহে (আৰু যদিহে অভিভাৱকসকলে সেইটো বিষয়ে জ্ঞাত নহয় তেন্তে সেয়া তেওঁলোকৰ এক ডাঙৰ দুৰ্বলতা)। 'আমি চাদৰ মেখেলাই হওঁক বা বিকিনিয়েই হওঁক যিয়েই নিপিন্ধো কিয় ল'ৰাবিলাকে আমাৰ দেহত নহয়, আমাৰ প্ৰতিভাৰ ওপৰত চকু দিয়ক'—এয়া মোৰ ভাষ্য নহয়। বৰং এগৰাকী আধুনিক ছোৱালীয়ে এজন ল'ৰাক দিয়া ভাষ্যহে। মোৰ বোধেৰে ছোৱালীজনীয়ে নাজানে যে তেওঁৰ প্ৰতিভাতকৈ তেওঁৰ দেহটোহে আগতে চকুত পৰে। পাশ্চাত্য সংস্কৃতিৰ ফলতেই আজি আমাৰ সমাজত গঢ় লৈ উঠিছে বাৰ, নাইট ক্লাব আদি। যাৰপৰিপ্ৰেক্ষিতত আমি দেখিবলৈ পাইছো জি এছ ৰোড কাণ্ডৰ দৰে অনেক ঘটনা। ভেলেনটাইন ডে' আৰু বিবাহ বাৰ্ষিকী আদিও পাশ্চাত্য সংস্কৃতিৰ পৰাই ধাৰ কৰা। যিবোৰ পাশ্চাত্য দেশৰ বাবে প্ৰাসংগিক হ'লেও আমাৰ বাবে একেবাৰে নিৰৰ্থক। আমেৰিকাত অধিকাংশ পতি-পত্নীৰ সম্বন্ধ এটা কাঁচৰ গিলাচৰ দৰে ঠুনুকা সেয়েহে তেওঁলোকে সেই সম্বন্ধ বিবাহ বাৰ্ষিকীৰ যোগেদি গণনা কৰে। কিন্তু ভাৰতীয় পতি-পত্নীৰ সম্বন্ধ এনে ঠুনুকা নহয় যে এটা কাঁচৰ গিলাচ। শিৰৰ সেন্দূৰ ওঠত ঘঁহা লিপুস্তিক নহয় যাক ইচ্ছা অনুসাৰে পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰি, ই এক চিৰস্থায়ী সম্বন্ধ যাক বিবাহ বাৰ্ষিকীৰ যোগেদি গণনা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। 'আমেৰিকা-ইংলেণ্ড আদিতেই ভাল তাত কোনোৱে কাকো কেৰেপ নকৰে, যাৰ যি ইচ্ছা কৰিব পাৰি। আমাৰ ইয়াতহে ছোৱালীৰ লগত বহিলে মানুহে ঘূৰি ঘূৰি চায়। সেইবোৰ দেশত মুকলি যৌনতা আছে বাবে সিহঁত উন্নত; আমাৰ দৰে গোৱাৰ নহয়'—এয়া আধুনিক ভাৰতবৰ্ষৰ ভৱিষ্যত সদৃশ দুজন ল'ৰাৰ কথোপকথন। এতিয়া চিন্তা কৰক আমেৰিকাত এশ শতাংশই শিক্ষিত কিন্তু আমাৰ দেশত এতিয়াও ৩০-৪০ শতাংশ মানুহে স্কুল দেখা নাই তথা ৫০ শতাংশই নিবনুৱা। যদিহে আমেৰিকাৰ দৰে আমাৰ দেশতো মুকলি যৌনতাৰ প্ৰয়োগ কৰা হয় তেন্তে ভাৰতৰ অৱস্থা কি হ'ব। আচলতে মুকলি যৌনতাৰ বাবে দেশখন উন্নত নহয়, বৰং উন্নত দেশতহে (য'ত সকলো শিক্ষিত তথা সংস্থাপিত) মুকলি যৌনতাৰ ব্যৱস্থা আছে। যিখন দেশত চৰকাৰে স্বাধীনতাৰ ৬৮ বছৰ পিছতো শৌচালয় নিৰ্মাণৰ বাবে পদক্ষেপ ল'ব লগা হয় সেইখন দেশত মুকলি যৌনতাৰ কথা ভাবিব পাৰিনে? আমেৰিকাত সুৰাপান কৰাতো জলবায়ুৰ ফালৰ পৰা জৰুৰী কিন্তু আমাৰ দেশত সুৰাপান কৰাতো জৰুৰী নে? আমেৰিকাত ডাইনী সন্দেহত হত্যা হয়নে?

পুঁজিবাদী শাসনৰ কুফল

নাছিৰ আহমেদ

পুঁজিবাদী শাসন-ব্যৱস্থাৰ মূল লক্ষ্য হ'ল—পুঁজিপতি সকলে শোষিত শ্ৰেণীক শোষণ, নিৰ্যাতনৰ জৰিয়তে শাসন-ব্যৱস্থা কায়ম ৰখা। তাৰ বাবে দেশৰ সকলো স্তৰতে থকা বিভিন্ন বিভাগৰ ওপৰত এই শোষক শ্ৰেণীটোৱে শাসন-ব্যৱস্থাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ কৰ্তৃত্ব সুদৃঢ় কৰি ৰাখে; ক্ষমতা কুক্ষিগত কৰি কেৱল মুষ্টিমেয় পুঁজিপতি ধনী শ্ৰেণীৰ ধনৰ পাহাৰ ক্ৰমাৎয়ে বৃদ্ধি কৰাৰ নামত দেশৰ সকলো স্থাৱৰ-অ-স্থাৱৰ সম্পত্তি কৰায়ত্ত কৰে; যাৰ ফলত দেশত কোটি কোটি নিৰন্ন, দুখীয়া কৃষক-বনুৱাৰ জীৱন নিৰ্বাহ কৰাৰ সকলো মৌলিক প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী যেনে:—খাদ্য, বস্ত্ৰ, বাসস্থান, স্বাস্থ্য, শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ দাৰিদ্ৰ্য সীমাৰেখাৰ তলত ককবকাই জীয়াই থাকিব লগা হৈছে।

শোষিত শ্ৰেণীৰ এই শোষণৰ শক্তিশালী শোষণযন্ত্ৰৰ শক্তিশালী অস্ত্ৰ যেনে, অন্যান্য, দুৰ্নীতি আদি তলৰ কৰ্মচাৰীৰ পৰা ওপৰ মহলৰ উচ্চপদস্থ বিষয়া, পুলিচ প্ৰশাসন, ডাঙৰ ডাঙৰ কোম্পানীৰ কৰ্ম-কৰ্তা আৰু মন্ত্ৰী, সাংসদ, বিধায়ক আদি সৰ্বত্ৰতে বিস্তাৰ লাভ কৰি আছে। শোষক শ্ৰেণীৰ বহুতীয়া দেশৰ

শাসকসকলে কেতিয়াবা কেতিয়াবা শোষক শ্ৰেণীক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ গৈ ভেৰেকো-ভাওনা কৰি এই দুৰ্নীতি, ভ্ৰষ্টাচাৰ, ভেটিখোৱা, বলপূৰ্বক ভাবে বেলেগৰ সম্পত্তি কাঢ়ি লোৱা, শোষণ, নিৰ্যাতন, হত্যা, লুট, ধৰ্ষণ আদি অপকৰ্মৰ লগত জড়িত তলৰ পৰা ওপৰ শ্ৰেণীৰ ব্যক্তিৰ ওপৰত আইনী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে যদিও শোষণ-যন্ত্ৰৰ শোষণ কাৰ্য ক্ৰমে তীব্ৰতৰ ভাবে চলি থাকে। এয়াই বাস্তৱ পৰিস্থিতিৰ চিত্ৰ বা পুঁজিবাদী শাসন-ব্যৱস্থাৰ কুফল।

ইয়াৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে পুঁজিবাদী শাসন-ব্যৱস্থা ওফৰাই এক শোষণহীন সমাজতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থা গঢ়ি তুলিব লাগিব।

অসমীয়া সমাজত বিয়ানামৰ প্ৰাসংগিকতা

ৰমী কলিতা দত্ত

“ফুল চন্দন তুলসী

ভৰিলনে নভৰিল

বাধা তোমাৰ কলচী।”

অসমীয়া সমাজ জীৱনত বিয়াই এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছে। যুৱক-যুৱতীয়ে সামাজিকভাৱে স্বামী-স্ত্ৰী হিচাপে স্বীকৃত পোৱাৰ লগতে দুখন ঘৰৰ মাজত প্ৰীতিৰ বান্ধোন আৰু সমন্ধ গঢ়িবলৈ সুযোগ পাইছে।

বিয়া আনন্দ আৰু ৰং-ধেমালিৰ উৎসৱ হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। পৃথিৱীৰ প্ৰতিখন দেশতেই বা প্ৰতিটো জাতিৰ মাজতেই 'বিবাহ' বা 'বিয়া' নামেৰে এটি অনুষ্ঠান দেখিবলৈ পোৱা যায়।

এই বিবাহ উৎসৱতে ঠাই বিশেষে আনন্দ-উল্লাহ, ৰং-বহুইছ লগতে কিছু ৰীতি-নীতি পালন কৰা হয়। ছোৱালীৰ তোলনী বিয়াকে আৰম্ভ কৰি ল'ৰা-ছোৱালীৰ বৰ বিয়ালৈকে বিবিধ নীতি-নিয়মৰ জৰিয়তে পুৰুষতকৈ মহিলাকহে আগভাগ লোৱা দেখা যায়। এইবিলাক আচাৰ-অনুষ্ঠানৰ ভিতৰত পদূলিমুখত, দুৱাৰমুখত, বেহুত আমডালি অঁৰা, গাঁঠিয়ন খুন্দা, দৈয়ন দিয়া কামবিলাক কৰা হয়। দৰা-কইনাক নোওঁৱা-ধোওঁৱা, পানীতোলা, কুলাবুটী নচা, দৰা-কইনা আদৰা, বাহী বিয়াত আঙঠি লুকোৱা, বাতি ঘূৰোৱা ইত্যাদি কৰা দেখা যায়। এইবোৰেই লোকসংস্কৃতিৰ বাহক। অসমীয়া সমাজৰ বিয়াৰ আটাইতকৈ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ এবিধ

উপাদান হৈছে 'বিয়ানাম'। দৰা-কইনা উভয়ৰ বিয়াতে সাধাৰণতে আয়তীসকলে এই বিয়ানাম গায়। বিয়ানামৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰ, দেৱ-দেৱীক স্তুতি কৰা, দৰা-কইনাক আশীৰ্বাদ দিয়া, ভৱিষ্যতে যাতে যুগ্মজীৱনত সুখে-শান্তিৰে দিনবোৰ অতিবাহিত কৰিব পাৰে তাৰ বাবেও দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা হয়।

হিন্দু সমাজৰ বিয়াবোৰত বিয়ানামে গুৰুত্বপূৰ্ণ স্থান দখল কৰিছে। বিয়ানামৰ সুৰীয়া সুৰে এখন বিয়াক প্ৰাণৱন্ত কৰি ৰাখে। বিয়ানামতেই বিয়াবোৰৰ প্ৰকৃত সৌন্দৰ্য লুকাই থাকে। বিয়ানামৰ অবিহনে বিয়াৰ সৌন্দৰ্য ম্লান পৰে। বিয়ানামেহে বিয়াবোৰৰ গাভীৰ্যতা বঢ়ায়।

জোৰোণৰ নামবোৰ আকৌ এনেকুৱা: :

ধূপ-ধূনা জ্বলোৱা

জোৰোণ আহি ৰৈ আছে আদৰোঁ গৈ ওলোৱা। “, “মাৰাৰ অলংকাৰ খোৱা কাটি কৰি, ঐ ৰাম দেউতাৰাৰ অলংকাৰ খোৱাহে , ৰামে দি পথাইছে বিচিত্ৰ অলংকাৰ, ঐ ৰাম হাতে জুৰে লোৱাহে। ” সেইদৰে কইনাক লৈ গোৱা এফাঁকি বিয়ানাম হৈছে “ওগছৰ কোমল কুঁহি, হাইঠা পৰি খাই, দেউতাই পোহা মইনা চৰাই, সঁজা ভাঙি যায়। চোৱাচোন ভাবি অ' মইনা, এবাৰ ভাবি চোৱা, আমাকে এৰিখে তুমি, কেনেকৈনো যাবা। যাবইতো লাগিব দেউতা, প্ৰকৃতিৰে নিয়ম, সদায়তো নাপাওঁ দেউতা, তোমালোকৰ মৰম। ঘৰখনত আছিলোঁ মই, সকলোতকৈ সৰু, তোমালোকে মাতিছিলো, মৰমতে (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

শিশুৰ উৎকৰ্ষ সাধনত মাতৃৰ ভূমিকা

জুৰিমনি মুঁদে

আজিৰ শিশু কাইলৈ দেশৰ ভৱিষ্যৎ। গতিকে শিশুটিক সৎ চৰিত্ৰবান কৰি গঢ়ি তুলিবলৈ মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰাই চেষ্টা কৰিব লাগিব। শিশোৱে বংশগতসূত্ৰে মাক-দেউতাকৰ চাৰিত্ৰিক গুণসমূহ আহৰণ কৰে। গৰ্ভাৱস্থাত থকা শিশুটিয়ে জিনৰ মাধ্যমত গুণসমূহ বহন কৰে। এটি শিশুৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত পিতৃতকৈ মাতৃগৰাকীৰ ভূমিকা যথেষ্ট আছে বুলি ক'ব পাৰি। যিহেতু এটি সুস্থ-সবল শিশু জন্ম দিয়াৰ অধিকাৰ ভগৱানে কেৱল নাৰীসকলহে দিছে। সেয়ে গৰ্ভাৱস্থাৰ পৰা জন্ম দিয়াৰ পিছলৈকে শিশুটোক আদৰ্শবান আৰু সৎ চৰিত্ৰবান মানুহ হিচাপে গঢ় দিয়াটোত মাতৃগৰাকীয়েই যথেষ্ট ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিবলগীয়া হয়। সেয়ে গৰ্ভৱতী মহিলাগৰাকীৰ বোধ-চিন্তা-শক্তিৰ সকলো কাৰকেই গৰ্ভত থকা সেই গৰ্ভৱতী মহিলাই গৰ্ভাৱস্থাত সদায় সৎচিন্তা, সৎগুণ আয়ত্ত কৰিব লাগে।

এগৰাকী গৰ্ভৱতী মহিলাক গৰ্ভস্থ কালৰে পৰা বুলি এই কাৰণেই কোৱা হৈছে যে শিশু এটা যেতিয়া মাতৃৰ গৰ্ভত থাকে, তেতিয়া মাকৰ চিন্তা-বোধ আদি মানসিকতাৰ ক্ষেত্ৰত শিশুটিৰ মস্তিষ্কৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পৰে, আৰু ই শাস্ত্ৰসন্মতও।

সেইবাবেই এগৰাকী গৰ্ভৱতী মহিলাক গৰ্ভাৱস্থাত শাস্ত্ৰ-ভাগৱতৰ মহান বাণীসমূহ শুনিবলৈ বয়োবৃদ্ধসকলে উপদেশ দিয়ে আৰু অভিমন্ত্ৰণ কৰি নীতিশিক্ষাও দিয়া হয়। অভিমন্ত্ৰণ গৰ্ভত

থকাৰ সময়তে অৰ্জুনৰ মুখেৰে সুভদ্ৰাই চক্ৰবেহুৰ গোপন বহস্য শুনি আছিল। চক্ৰবেহুৰ প্ৰৱেশৰ বহস্য শুনিলে, কিন্তু বেহু ভেদ কৰি ওলাই অহাৰ গোপন বহস্য শুনাব আগতেই সুভদ্ৰাৰ টোপনি অহাত, সেই জ্ঞান শুনিবলৈ নাপালে।

যাৰ ফলস্বৰূপে কুব্ৰক্ষেত্ৰৰ মহাৰণত বীৰ অভিমন্ত্ৰণে চক্ৰবেহুত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰিলে যদিও ওলাই আহিব নোৱাৰি অসীম বীৰত্বৰে যুঁজ দিও শত্ৰুৰ হাতত প্ৰাণ দিবলগীয়া হ'ল।

ইয়াৰ পৰা আমি ইয়াকে বুজিব পাৰোঁ যে এগৰাকী গৰ্ভৱতী মহিলাই সেয়ে গৰ্ভাৱস্থাত বহুতো সাৱধানতা অৱলম্বন কৰিবলগীয়া হয়। গৰ্ভৱতী মহিলাগৰাকীয়ে যদি ভাল চিন্তা বা ভাল কাম কৰে, তেন্তে সেই সন্তানো এদিন সৎচৰিত্ৰবান নিশ্চয় হ'ব। সেইবাবেই শাস্ত্ৰৰ জ্ঞান লোৱাৰ লগতে ভাল ভাল মনীষীৰ মহৎ গ্ৰন্থসমূহ অতি মনোযোগেৰে পঢ়িব লাগে। সেই সন্তানেই এদিন নিশ্চয় সমাজত এজন সৎচৰিত্ৰবান আৰু আদৰ্শব্যক্তি হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব।

সন্তানৰ জন্মৰ পিছৰ পৰাই এগৰাকী মাতৃৰ যথেষ্ট পৰিমাণে দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য আহি পৰে। এইক্ষেত্ৰত মাতৃগৰাকীৰ ভূমিকা বহুতো আছে। সেই সন্তানটোক লালন-পালন কৰি ডাঙৰ-দীঘল কৰাৰ লগতে এজন সুচৰিত্ৰবান নাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত মাতৃগৰাকীৰ যথেষ্ট পৰিমাণে ভূমিকা আছে। বৰ্তমান সময়ত শিক্ষাই আদিমূল। সেই সন্তানটোক শিক্ষাৰ জগতত আগুৱাই নিবলৈ হ'লে প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে সন্তানটোৰ কাষত থাকি কি পঢ়িছে বা কি লিখিছে তাৰ ওপৰত নজৰ দিয়াটো প্ৰয়োজন। বিদ্যালয়ত থকাৰ সময়তো তাৰ পঢ়া-শুনাৰ বিষয়ে জানিবলৈ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ লগত এটা সু-সম্পৰ্ক গঢ়ি তুলিব লাগে। সেইবুলি পঢ়া-শুনাৰ আগুৱাই নিওতে আনৰ লগত প্ৰতিযোগিতা কৰিবলৈ গৈ সন্তানটোৰ ওপৰত মানসিক চাপ দিয়াটোও উচিত নহয়। প্ৰতিযোগিতামুখী আজিৰ শিক্ষাই এনে পৰ্যায় পাইছেগৈ যে সন্তানটোৱে আনতকৈ কিমান বেছি শতাংশ নম্বৰ পাইছে, তাৰ ওপৰত এখন প্ৰতিযোগিতাত নামি সন্তানৰ ওপৰত মানসিক চাপ বঢ়োৱা দেখা যায়। যাৰ ফলত বিচৰাধৰণে ভাল ৰিজাল্ট কৰিব নোৱাৰি আৰু অভিভাৱকৰ লাঞ্ছনা শুনি বহু সন্তানে অসৎ পন্থা লোৱা বা "আত্মহত্যা"ৰ দৰে পন্থা লোৱাও দেখা যায়। সেয়ে এগৰাকী মাতৃয়ে সন্তানক সুশিক্ষা দিয়াৰ লগতে সন্তানক প্ৰথমে এজন "প্ৰকৃত মানুহ" হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ যত্ন কৰিব লাগে। লগতে সন্তানটোৱে যদি কিবা অপকৰ্ম কৰিছে, কিয় কৰিছে তাক মাতৃগৰাকীয়ে অনুসন্ধান চলাই প্ৰকৃত কাৰণ জানিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ লগতে তাৰ সমাধানৰ পথো উলিয়াবলৈ (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

শিষ্টাচাৰ

জুৰি শইকীয়া

মহিলা বা নাৰী - ডাঙৰ চাকৰি কৰা (officer rank) মহিলা সকল আৰু সৰু চাকৰি কৰা (non officer) মহিলা সকলৰ মাজত আকাশ-পাতালৰ পাৰ্থক্য আছে। Non officer মহিলাৰ প্ৰায় শতকৰা ৬০ জনীয়েই নিজকে চাকৰিয়াল মহিলা বুলি সমাজৰ য'তে ত'তে জহাই ফুৰে, বিভিন্ন ধৰণে প্ৰমাণ দি থাকে আৰু তেওঁলোকৰ অফিচলৈ কিবা কাৰণত গ'লে ব্যৱহাৰতে প্ৰকাশ কৰি দিয়ে যে তেওঁ আচলতে চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰীহে। বাকী শতকৰা ৪০ গৰাকী চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী মহিলাৰ ব্যবহাৰ প্ৰশংসনীয় আৰু মাজিত। তেওঁলোকৰ দৈনন্দিন সহজ-সবল সহযোগিতা আৰু মিঠামুখীয়া ব্যৱহাৰে সকলোকে আকৰ্ষণ কৰে - তেখেত সকলৰ ব্যৱহাৰ অতিকৈ সুন্দৰ। শিক্ষয়িত্ৰী সকলৰো একেই ব্যবহাৰ, তেওঁ লাগিলে এল. পি স্কুলৰেই হওক নতুবা ইউনিভাৰ্ছিটিৰে হওক। যিসকল স্কুলৰ থকাৰ পৰাই মোধা তেওঁলোকৰ ব্যবহাৰ আৰু পৰীক্ষাত পাছ কৰি গৈ

থাকি চাকৰি কৰা সকলক ব্যবহাৰৰ মাজতো আকাশ পাতালৰ পাৰ্থক্য দেখা যায়।

ইফালে Officer rank ৰ ৫০ শতাংশ মহিলাৰ ব্যবহাৰহে প্ৰশংসনীয় আৰু সহযোগী মনৰ। তেখেত সকলে স্কুল গৈ নোপোৱা ব্যক্তি জনকো নিজৰ চকীৰ পৰা উঠি আহি পাৰ্যমানে সহায় কৰা উদাহৰণ আমি প্ৰায়েই শুনিবলৈ পাওঁ। তাৰ বিপৰীতে বাকী ৫০ শতাংশৰ ওচৰলৈ যাবই নোৱাৰি - তেওঁলোকে আকৌ class maintain কৰে - যেন তেওঁ লোকৰ সমান উপযুক্ত, সৰ্বজান্তা নাৰী এই ত্ৰিভুবনতে নাই। লগ কৰিবলৈ গ'লে মুখৰ এনে এটা ভাঁজ ধৰে যেন বেলেগ মহিলাৰ লগত কথা পাতিলে তেওঁলোকৰ সন্মান লাঘব হ'ব। তেওঁলোকে এইটো ভাবি নাচায় যে যিটো অফিচত তেওঁ চাকৰি কৰিছে সেইটো অফিচে তেওঁক জনসাধাৰণৰ লগত এটা সুসম্পৰ্ক ৰাখি চৰকাৰী কামত সহযোগ আগবঢ়াবলৈহে তেওঁক সেই নিৰ্দিষ্ট চকীখনত বহিবলৈ দিছে। এনে ধৰণৰ অফিচাৰ সমূহে মুখস্থ বিদ্যাৰে পৰীক্ষা পাছ কৰি চৰকাৰী চাকৰিত মকৰল হয়। তেওঁলোকৰ মানৱতা, মহানুভৱতা বুলি একো নাথাকে। অন্য হাতে, ৫০ শতাংশ মহিলাই প্ৰথমে মানৱতাক গুৰুত্ব দিয়ে যাৰ বাবে তেখেত সকলে সকলোকে ভাল ব্যবহাৰ কৰে আৰু মানুহৰ আশীৰ্বাদৰ লগতে প্ৰশংসা পাবলৈ সক্ষম হয়।

গৃহিণী সকলৰ কথা নো কি ক'ম... তেওঁলোকো কোনো গুণে কম নহয়। কাৰোবাৰ স্বামী যদি ডাঙৰ, ইঞ্জিনিয়াৰ, অফিচাৰ বা ডাঙৰ ব্যবসায় কৰে তেন্তে হৈছেই আৰু...! তেওঁৰ ব্যবহাৰত এনে স্বভাৱ ফুটি উঠে যেন তেওঁৰ স্বামীয়ে কৰা সকলো কামৰ আগভাগ লওঁতা তেওঁহে, তেওঁৰহে সকলো কৃতিত্ব। এনে মহিলাই এইটো ভাবিব নোৱাৰে যে তেওঁৰ স্বামী প্ৰথমে কোনো মাতৃৰ পুত্ৰ আৰু সেই উপযুক্ত পুত্ৰৰ জীৱন সংগীহে তুমি। তোমাৰ বাবে তেওঁ কেতিয়াও সেই বিশেষ কৰ্ম কৰা নাই - সেইটো কৰিছে নিজৰ (ত্ৰয়োদশ পৃষ্ঠালৈ)

আমাৰ সমাজখনৰ যিমানে ক্ৰমবিকাশ হৈছে সিমানে উদ্ভৱ হৈছে নতুন নতুন সমস্যাৰ। আমাৰ সমাজত আজি চৌদিশে নিচাৰ পয়োভৰত উচ্ছৃঙ্খলতাই বেয়াকৈ গা কৰি উঠিছে। তদুপৰি যৌৱনৰ উন্মাদনাত যৌৱনৰ অফুৰন্ত কৰ্মশক্তিৰ অপচয় কৰা যুৱকৰ সংখ্যা বহুত বেছি। যিটো বৰ্তমান সময়ৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সামাজিক সমস্যা। ইয়াৰ কাৰণে সমাজখনৰ সুস্থ পৰিবেশৰ অৱনতি ঘটিছে। এই অৱনতিৰ কাৰণে গুৰুতৰ প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছে। এই সমস্যাবোৰক বেছিকৈ আগবাঢ়ি নিদি প্ৰতিৰোধৰ বাবে চিন্তা কৰিবলগীয়া হৈছে।

আমাৰ সমাজ- জীৱনত সাংঘাতিকভাবে আজি যুৱ উচ্ছৃঙ্খলতাৰ সৃষ্টি হৈছে। বিভীষিকাৰ সৃষ্টি কৰিছে ড্ৰাগছ আদি অনেক অত্যাধুনিক নিচাই আৰু এই ড্ৰাগছৰ

হিমা কলিতা

কডালগ্ৰাসত পৰি সহজ সৰল জীৱনবোৰে ছন্দ হেৰুওৱাৰ পথত অগ্ৰসৰ হৈছে। বহুতৰ ঘৰত বিভীষিকাৰ জুই জ্বলিছে। বিঘ্নিত হৈছে ঘৰুৱা শান্তি। কৰ্মবিমুখ, উসৃংখল এই সকল যৌৱনপ্ৰাপ্ত কিশোৰে হেৰুৱাই পেলাইছে সততা, নিজস্বতা, বিবেক। যৌৱনৰ উন্মাদনাত বিভ্ৰান্ত হৈ নিজক হেৰুৱাই পেলোৱা নৱ প্ৰজন্ম চামক নিচাৰ দল গ্ৰাসৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবই লাগিব। এয়া সঁচাই নিষ্ঠুৰ, যন্ত্ৰণাকাতৰ আৰু অসহনীয় পৰিবেশ হৈছে। এই নিচাৰ কাৰণে সখলন ঘটিছে নৈতিকতাৰ। ফলত সমাজত অপকৰ্ম, দুষ্কাৰ্যৰ পৰিমাণ সীমাহীন ভাৱে বৃদ্ধি পাইছে। ভাল, বেয়া, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, উচিত-অনুচিত বিচাৰ কৰাৰ ক্ষমতা ড্ৰাগছ আসক্তসকলৰ মাজত একেবাৰেই নাইকিয়া

যুৱ উচ্ছৃঙ্খলতা, মাদক দ্ৰব্য, ইত্যাদি

হৈছে।

বাতৰি কাকত খুচৰিলেই ড্ৰাগছৰ কডালগ্ৰাসত পৰি বহুতৰ ঘৰ উজাৰি যোৱা বহুতো ডেকা অসামাজিক কাৰ্যত লিপ্ত হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। সহজতে ধন ঘটাৰ কুপ্ৰবৃত্তি, গুৰু-গোঁসাই নমনা, হিংসাৰ প্ৰতি দুৰ্বাৰ আকৰ্ষণ, যাকেতাকে অশালীন ব্যৱহাৰ আদি কু-কাৰ্যবোৰে গা কৰি উঠিছে। সন্ধিয়া হ'লে ঘৰ এৰিব নোৱাৰা, ছোৱালী - তিৰোতা ওলাই যাব নোৱাৰা, হাতৰ পৰা বেগ কাঢ়ি নিয়া, চেইন টানি নিয়া আদি মানে চিলনি চোৰৰ উপদ্ৰৱ দিনকদিনে "বাঢ়িছে। আনকি ঘৰত মাৰপিত, পিতৃ - মাতৃ উপদ্ৰৱত ৰৱ নোৱাৰি ৰাষ্ট্ৰত দৌৰিব লগা হয়। আনকি মৃত্যুৰ দৰে ঘটনাও ঘটে। এই মৰ্মান্তিক আঘাত ভুক্তভোগীয়েহে বুজিব।

গতিকে এই পৰিবেশ পৰিস্থিতিৰ কঠোৰ পদক্ষেপ লোৱাৰ প্ৰয়োজন হৈছে। আজিৰ নৱ প্ৰজন্মই মনত ৰাখিব লাগিব যে এদিনৰ বাবে নিজক পাহৰিবলৈ খোজা অভ্যাসৰ পৰা জীৱনটোক পাহৰাৰ অভ্যাসে কেতিয়া বাহ ল'ব উমানেই পোৱা নাযাব। এবাৰ নিচাৰ জগতত সোমালে তাৰ পৰা উদ্ধাৰ পোৱা সহজ নহয়। গতিকে নিষিদ্ধ সামগ্ৰীৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত নহৈ নিজক উদ্ভাৱন কৰিব লাগিব। নিজেই নিজৰ

অনিষ্ট কৰাৰ পৰিৱৰ্তে জীৱনক অশ্বেষণ কৰিবলৈ শিকা উচিত। কিয়নো জীৱন বাবে যৌৱনৰ সময় খিনিয়েই উপযুক্ত সময়। চিন্তাশক্তি, কৰ্মশক্তি উন্নত কৰিব লাগিব যৌৱনৰ সময়খিনিয়েই জীৱন গঢ়াৰ উপযুক্ত সময়। গতিকে যৌৱনৰ উন্মাদনাত উদ্ভৱান্ত নহৈ নিজেই নিজক হেৰাই যাবলৈ দিব নালাগিব। আমাৰ সমাজক জটিলতাৰ পৰা বচাবলৈ হ'লে সমাজৰ প্ৰতি গৰাকী ব্যক্তিয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। শিক্ষক, অভিভাৱক আৰু সমাজৰ প্ৰতি গৰাকীয়ে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ পৰিচয় নিদিলে ভবিষ্যত কংকালসাৰ পৃথিৱীৰহে বাসিন্দা হ'ব লাগিব আমি। যুৱচামক নৈতিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰি তুলিবই লাগিব। প্ৰতি মুহূৰ্ততে অভিভাৱকে দৃঢ় ভূমিকা লৈ সমাজৰ প্ৰত্যেক ল'ৰা-ছোৱালীৰ ওপৰত তীক্ষ্ণ দৃষ্টি ৰাখিব লাগিব। সজাগ দৃষ্টি থাকিব লাগিব। বস্ত্ৰবাদী পৃথিৱীৰ মোহত পৰি ভবিষ্যত প্ৰজন্মই নিজকে নাশ কৰিব নোৱাৰে তাৰ প্ৰতি অহৰ্নিশে সমাজৰ প্ৰবীণসকলে চকু - কাণ দিব লাগিব, যাতে বিকৃত মানসিকতাৰ গ্ৰাসৰ পৰা নৱ প্ৰজন্মৰ সকলো ল'ৰা-ছোৱালীয়েই ৰক্ষা পৰে। চৰকাৰেও এই ক্ষেত্ৰত কঠোৰতকৈও কঠোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগিব।

অসমত মীনপালন

ৰাকেশ ডেকা

মীন পালন, অসম ভূমিৰ সন্তানসকলৰ স্বনিৰ্ভৰশীলতাৰ বাবে এটি সৰ্বোত্তম উপায়। কিয়নো বিভিন্ন খাল-বিল, নদী, জান-জুৰি, সূতি, পুখুৰী আদিৰে ভৰপূৰ ৰাজ্যখনত মীন পালনৰ যথেষ্ট পৰিমাণে সম্ভাৱনা থকা স্বত্ত্বেও দুখৰ বিষয় যে এতিয়ালৈকে অসমখন মাছৰ ক্ষেত্ৰত বহিৰাজ্যৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি থাকিবলগীয়া হৈছে। ইয়াৰ মূল কাৰণ হ'ল অসমৰ মীনপালকসকলৰ পৰ্যাপ্ত জ্ঞান অভাৱ। তাৰ বাবেই তলত মীন পালকৰ সুবিধাৰ্থে কিছু টিপছ দিয়া হ'ল- পুখুৰীত দিব লগা চূণৰ পৰিমাণ কেনেদৰে নিৰ্ধাৰণ কৰা হয় আৰু কি পদ্ধতিৰে প্ৰয়োগ কৰা হয়? সাধাৰণতে পুখুৰীৰ পানী আৰু মাটিৰ অম্লতাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি চূণ প্ৰয়োগ কৰা হয়। মাটি আৰু পানীৰ পি এইচ অনুযায়ী পুখুৰীত প্ৰয়োগ কৰিবলগা চূণৰ পৰিমাণ উল্লেখ কৰা হ'ল— সাধাৰণতে পুখুৰী প্ৰস্তুতিকৰণৰ সময়ত পানী সিঁচি পুখুৰীৰ তলিখন শুকুৱাই লৈ পোৰা চূণ সমভাৱে ছটিয়াই দিব লাগে। ইয়াৰ পিছত তলিখন হাল বাই দিলে বৰ ভাল হয়। অন্য এক পদ্ধতিত নিৰ্দিষ্ট হিচাপত পোৰা চূণ এটা

পাত্ৰত লৈ পানীৰে গুলি ঠাণ্ডা হ'বলৈ দি পুৰাৰ ভাগত এটা পাত্ৰৰে পানীৰ ওপৰত সমভাৱে সিঁচি দিব লাগে। যিবোৰ পুখুৰীত পানী যোগানৰ সু-ব্যৱস্থা আছে তেনেক্ষেত্ৰত পানীৰ অন্তৰ্গমন সোঁতত চূণ প্ৰয়োগ কৰিব পাৰি। এনে চূণ কিস্তি হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। বহুৰকত প্ৰথম ভাগত মুঠ চূণৰ তিনিভাগৰ এক অংশ প্ৰথম কিস্তিত, বাকীখিনি এঘাৰটা সমান ভাগত মাহেকীয়া কিস্তিত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। চূণ প্ৰয়োগৰ সাত দিন পিছত সাৰ প্ৰয়োগ কৰা হয়। পোনা এৰাৰ 20-25 দিন আগত প্ৰথম কিস্তি চূণ প্ৰয়োগ কৰা উচিত। সংমিশ্ৰিত মীন পালনত কি কি প্ৰজাতিৰ মাছ কি হাৰত পালন কৰা হয়? পুখুৰীৰ উৰ্বৰতা, পোনাৰ সহজলভ্যতা আৰু বজাৰ চাহিদাৰ ওপৰত লক্ষ্য ৰাখি সাধাৰণতে তলত দিয়া ধৰণে সংমিশ্ৰিত মীন পালন কৰা হয়। মাছক পৰিপূৰক খাদ্য কিয় আৰু কেনেদৰে দিব লাগে? মীন পালনত মাছক নিয়মিতভাৱে পৰিপূৰক খাদ্য যোগান ধৰাটো অত্যন্ত আৱশ্যক।

পুখুৰীৰ পানীৰ দুৰ্গন্ধ ওলোৱাৰ কাৰণ আৰু ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ কি? ইয়াৰ মূলতে জৈৱিক পদাৰ্থৰ খৰতকীয়া পচন। এই পচনে কিছুমান বিষাক্ত গেছ (মিথেন, হাইড্ৰজেন ছালফাইড, এম'নিয়া আদি) নিৰ্গত কৰে...

পুখুৰীত মাছ এৰাৰ দ্বিতীয় দিনৰ পৰা অতিৰিক্তভাৱে এনে খাদ্য যোগান ধৰিব লাগে। যাতে প্ৰাকৃতিক খাদ্যৰ অভাৱত মাছৰ বৃদ্ধি আৰু বিকাশ বাধাপ্ৰাপ্ত নহয়। সাধাৰণতে চাউলৰ মল আৰু খলিহেৰ মিশ্ৰণ 1:1 অনুপাতত মাছৰ মুঠ ওজনৰ শতাংশ হিচাপত প্ৰতিদিনে পুৰা বা আবেলি এক নিৰ্দিষ্ট সময়ত যোগান ধৰিব লাগে। পুখুৰীত গ্ৰাছ কাৰ্প থাকিলে ঘাঁহজাতীয় (নেৰা, নেপিয়াৰ, জলজ উদ্ভিদ, হাইড্ৰিলা, এজোলা আদি) খাদ্যৰ যোগান ধৰিব লাগে। পুখুৰীৰ পানীৰ পৃষ্ঠভাগত মাছ কমনিয়াই থকাৰ কাৰণ আৰু ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ কি? পানীত দ্ৰৱীভূত অম্লজানৰ পৰিমাণ কমি যোৱাই ইয়াৰ মূল কাৰণ। কাৰ্প পালনত পানীত দ্ৰৱীভূত অম্লজানৰ পৰিমাণ 5 মিলিগ্ৰাম প্ৰতিলিটাৰ পানীৰ হিচাপতকৈ কম হ'ব নালাগে। পুৰাৰ ভাগত পানীত দ্ৰৱীভূত অম্লজানৰ পৰিমাণ

ৰাতি উপলভ্য দ্ৰৱীভূত অম্লজান পানী আৰু উদ্ভিদৰ শ্বসনৰ বাবে উপকৃত হয়। ফলস্বৰূপে সূৰ্যোদয়ৰ আগলৈকে পানীত দ্ৰৱীভূত অম্লজানৰ পৰিমাণ কমি গৈ থাকে। অন্যহাতে ডাৱৰীয়া বতৰতো সালোক সংশ্লেষণৰ হাৰ কম হয় বাবে পানীত দ্ৰৱীভূত অম্লজানৰ পৰিমাণ কম। পুখুৰীত উদ্ভিদপ্ৰৱৰক অতিমাত্ৰাত থাকিলেও দ্ৰৱীভূত অম্লজানৰ পৰিমাণৰ হীন-ডেচি হয়। পুখুৰীৰ মাছৰ ঘনত্ব পৰিমাণতকৈ বেছি হ'লেও এনে সমস্যাই দেখা যাব পাৰে। এনে সমস্যাৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ হ'লে পুখুৰীত মাছৰ পৰিমাণ কিছু কমাই দিব লাগে, সাৰ প্ৰয়োগ সাময়িকভাৱে বন্ধ ৰাখিব লাগে, পাৰিলে ওচৰৰ উৎসৰ পৰা নতুন পানীৰ যোগান ধৰিব লাগে। পানীৰ পৃষ্ঠভাগত বাঁহেৰে সোদালি দিব লাগে। পুখুৰীত প্ৰাণীপ্ৰৱৰকতকৈ উদ্ভিদপ্ৰৱৰকৰ পৰিমাণ বেছি কিয়? এই উদ্ভিদপ্ৰৱৰক পুখুৰীৰ পানীত কেনেধৰণে সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে? পুখুৰীত উদ্ভিদপ্ৰৱৰকৰ পৰিমাণ (চতুৰ্দশ পৃষ্ঠালৈ)

ধ্ৰুপদী সুস্থ সংস্কৃতিৰ বিপৰীতে ভোগবাদী পণ্য সংস্কৃতিক উপজীব্য কৰি বজাৰত অপ সংস্কৃতিক ওচৰ চপাই দিয়াৰ প্ৰক্ৰিয়াও চলি আছে। তৰুণ প্ৰজন্মক যৌনতা আৰু হিংসাশ্ৰয়ী বিকৃত সংস্কৃতিৰে ঘেৰি আবদ্ধ কৰিবলৈ সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিবোৰ উদ্যত। বজাৰ অৰ্থনীতিৰ মতেই বজাৰ সংস্কৃতিত অখণ্ড নিয়ন্ত্ৰণ বিচাৰি ধনী দেশবিলাকো গণ-সংস্কৃতি, লোক-সংস্কৃতি, শিল্প-সংস্কৃতিৰ পৰিৱৰ্তে অৱক্ষয়ী বিকৃত সংস্কৃতিৰ বিস্তৃতি ঘটাইছে বিশ্বায়নৰ নামত....

সাম্ৰাজ্যবাদী অৰ্থনীতি

ভনীতা ডেকা

বৰ্তমান সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিবোৰে পুঁজিবাদৰ আগ্ৰাসনক কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ বিশ্বায়নৰ নাম লৈ ফেৰী কৰিছে উদাৰ অৰ্থনীতিৰ মোহময়ী দৃষ্টিভঙ্গি বজাৰৰ সামগ্ৰী। কেৱল পুঁজিৰ চলমানতা বিশ্বজুৰি এৰি দিয়াই নহয়, লগতে ৰাজনৈতিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে পুঁজিবাদী দৰ্শনৰ আধিপত্য প্ৰতিষ্ঠা কৰোঁতেও বিশ্বায়নৰ দোহাই দিয়া হৈছে। বিভিন্ন দেশৰ সাৰ্বভৌম অৰ্থনীতি আৰু ৰাষ্ট্ৰনীতিৰ ওপৰত প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষ নিয়ন্ত্ৰণ জোৰদাৰ কৰোঁতেও সেইবোৰ দেশৰ অশুভ প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিক সহায় কৰিছে মাৰ্কিন সাম্ৰাজ্যবাদ আৰু তাৰ দেহৰক্ষীবোৰে। বিশ্বায়নৰ নামত নতুন উপনিবেশৰ কৌশল পটন কৰিছে আগ্ৰাসী সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তি বৰ্তমান 'জি-৪' বুলি যি বিখ্যাত।

বিশ্বায়নৰ বিষাক্ত শক্তিয়ে আজি শিক্ষা, সংস্কৃতি আৰু সামাজিক অংগকো জৰ্জৰিত কৰি তুলিছে। ধ্ৰুপদী সুস্থ সংস্কৃতিৰ বিপৰীতে ভোগবাদী পণ্য সংস্কৃতিক উপজীব্য কৰি বজাৰত অপ সংস্কৃতিক ওচৰ চপাই দিয়াৰ প্ৰক্ৰিয়াও চলি আছে। তৰুণ প্ৰজন্মক যৌনতা আৰু হিংসাশ্ৰয়ী বিকৃত সংস্কৃতিৰে ঘেৰি আবদ্ধ কৰিবলৈ সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিবোৰ উদ্যত। বজাৰ অৰ্থনীতিৰ মতেই বজাৰ সংস্কৃতিত অখণ্ড নিয়ন্ত্ৰণ বিচাৰি ধনী দেশবিলাকো গণ-সংস্কৃতি, লোক-সংস্কৃতি, শিল্প-সংস্কৃতিৰ পৰিৱৰ্তে অৱক্ষয়ী বিকৃত সংস্কৃতিৰ বিস্তৃতি ঘটাইছে বিশ্বায়নৰ নামত। দৈত্যাকৃতিৰ বৃহৎ গণমাধ্যমবিলাকে সাংস্কৃতিক ফেচীবাৰ্ডৰ উৰ্বৰ মাটি তৈয়াৰ কৰিছে। তথ্য-প্ৰযুক্তি আৰু উন্নত কলা-কৌশলৰ ওপৰত একচেটিয়া দখলদাৰীৰ ফলত এই কাম কৰা বহু সহজ হৈছে। যেনেকৈ এজন বাতৰিকাকতৰ মালিক ৰূপাৰ্ট মাৰডকৰ ভাষাত— 'বিশ্বায়নৰ ভৰা জোৰাৰত পৃথিৱীৰ সমস্ত দেশৰ সংস্কৃতি, আনকি খেলা-ধূলা জগতলৈও বিয়পি পৰিছে এডাল সূতাৰ বান্ধোনেৰে। উন্নত তথ্য-প্ৰযুক্তিৰ সহায়ত সমগ্ৰ বিশ্বৰ ওপৰত নজৰ ৰখাৰ বহু সুযোগ এতিয়া সাম্ৰাজ্যবাদৰ কৰায়ত্ত। সিহঁতৰ আঙুলিৰ ঠাৰত বিশ্বৰ সৰু-ডাঙৰ বহু দেশে নিজৰ স্বাধীন সত্তাক বিসৰ্জন দিছে। এই কামত সহায়ক শক্তি হিচাপে কাম কৰি আছে তৃতীয় শক্তি আন্তৰ্জাতিক অৰ্থভাণ্ডাৰ, বিশ্ববেংক আৰু বিশ্ব বাণিজ্য সংস্থা। বিশ্বায়নৰ নামত এই তিনি শক্তিক যোৱা তিনি দশক ধৰি শক্তিশালী কৰা হৈছে, যাৰ মাধ্যমত বাহ্যিকভাৱে স্বাধীনতাপ্ৰাপ্ত উপনিবেশবিলাকৰ ওপৰত সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিবোৰে নতুনকৈ সিহঁতৰ আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। বিশ্বায়নৰ কৰ্মসূচী ৰূপায়ণৰ নামত এই সংস্থাবিলাকে উন্নয়নৰ নামত ঋণ দিয়াৰ অচিলাত বিশ্বৰ সংখ্যাগৰিষ্ঠ জনগণৰ ওপৰত ব্যাপক হাৰত অসন্মানজনক, ক্ষতিকাৰক চৰ্ত আৰোপ কৰিছে। বিভিন্ন দেশে ইয়াৰ বেয়া ফলবিলাক ইতিমধ্যেই ভোগ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। বিশেষকৈ উন্নয়নশীল তৃতীয় বিশ্বৰ সমস্ত দৰিদ্ৰ জনগণৰ অংশৰ মাজত আছে নাৰী, শিশু, পিছপৰা জনগোষ্ঠী, দেশীয় জনসমাজ, জাতিগত আৰু বৰ্ণগত সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায় আৰু কৃষক-শ্ৰমিকসহ সমস্ত শ্ৰমজীৱী জনগণ। তৃতীয় বিশ্বৰ বহু দেশে বুভুক্ষা, দাৰিদ্ৰ্য, আৰু হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ

জীৱন-মৃত্যুক লৈ যেতিয়া মিছিল কৰিছে, তেতিয়া সমস্ত দেশবোৰৰ সম্পদ পুঁজিবাদী দেশবিলাকে নানা চল-চাতুৰীৰে নিৰ্বিচাৰে লুট-পুতি নিছে। নতুন ৰূপত সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিৰ শোষণক গ্ৰহণযোগ্য কৰি তোলাৰ কাৰণে 'বিশ্বায়ন' এই নামটি ব্যৱহাৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন। যিমানেকি ঢাকি ৰখাৰ চেষ্টা নকৰক কিয়, বাস্তৱ সত্য এই যে নয়া পুঁজিবাদৰ পোছাকী নাম হৈছে বিশ্বায়ন। বিশ্বায়নৰ যুগত এতিয়াও 'উন্নয়নশীল' দেশবিলাকৰ মুঠ জাতীয় উৎপাদন বিশ্বৰ মুঠ উৎপাদনৰ পাঁচ শতাংশ মাত্ৰ। বিশ্ব উন্নয়ন ৰিপোৰ্টৰ পাতনিত এঠাইত লিখা হৈছে— 'নতুন শতাব্দীৰ আৰম্ভণিতে এতিয়াও গোটেই বিশ্বতে মূল সমস্যা দাৰিদ্ৰ্য। পৃথিৱীৰ ৬০০ কোটি জনসংখ্যাৰ মাজত ২৪০ কোটি মানুহৰ প্ৰতিদিনৰ আয় দুই ডলাৰতকৈও কম, প্ৰায় ১২০ কোটি মানুহৰ এক ডলাৰতকৈ কম। প্ৰতি ১০০ শিশুৰ মাজত ছজন মৃত্যুমুখত পৰে। আৰু আঠজন পাঁচ বছৰলৈ বাচি থাকে।' ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ মানৱ উন্নয়ন দলিল, খাদ্য নিৰাপত্তা, পানীৰ সুযোগ ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত সিহঁতৰ অৱস্থান উন্নত দেশৰ তুলনাত কিমানখিনি কম, অসংখ্য উদাহৰণেৰে তুলি ধৰিব পাৰি।

এতিয়া প্ৰশ্ন হ'ল— যিটো চলি আছে সেইটো বিশ্বায়ন নে নতুন সাম্ৰাজ্যবাদ? ৰণকৌশলগতভাৱে বিশ্বায়ন প্ৰক্ৰিয়াই জাতীয় আৰু আন্তৰ্জাতিক বজাৰক উন্মুক্ত কৰি দিব, যাৰ মাধ্যমেদি ব্যৱসায়-বাণিজ্য, পুঁজি আৰু তথ্য-প্ৰযুক্তিয়ে অনিয়ন্ত্ৰিতভাৱে কাম কৰি যাব। প্ৰচাৰ মাধ্যমত বুজোৱা হৈছে ইয়াৰ ফলত দেশীয় অৰ্থনীতিৰ উন্নয়নৰ সোঁত ব'ব আৰু মানৱ উন্নয়নো হ'ব সহজতৰ। ৰণনীতিগতভাৱে সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিৰ পুঁজিলগ্নী সূচীকৃত কৰাৰ বাবে সমগ্ৰ বিশ্ব-বিশেষকৈ তুলি দি তৃতীয় বিশ্বৰ দেশৰ বজাৰ দখল কৰি লৈছে বিশ্বায়নৰ নামত। বিশ্বায়নক নতুন পৃথিৱীৰ নতুন দিশ হিচাপে প্ৰায়ে ব্যাখ্যা কৰা হয়। বিশেষকৈ নতুন প্ৰযুক্তিগত উন্নয়নে বিশ্বৰ দেশবিলাকক 'সীমাহীন' কৰি দিছে। অবাধ তথ্য-প্ৰযুক্তি আৰু যোগাযোগ ব্যৱস্থাৰ অগ্ৰগতিৰ ফলত বিশ্বব্যাপী এক নতুন উন্নয়নৰ ধাৰণা প্ৰবাহিত হৈছে বিশ্বায়নৰ নামত। আচলতে বিশ্বায়ন কোনো চৰ্ত বা দিশ নহয়। এই প্ৰক্ৰিয়া পুঁজিবাদৰ জন্মলগ্নৰ পৰাই চলিছে। তেতিয়াৰ পৰাই ধনী দেশবিলাকে সিহঁতৰ মুনাফাৰ স্বার্থত পুঁজিলগ্নীৰ সুযোগ ব্যৱহাৰ কৰিব বিচাৰিছে। এই অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থাক 'বিশ্বব্যাপী সিঁচৰতি কৰি দিয়াৰ মানসিকতাৰ মূল কাৰণ ইয়াৰ ভিত্তিত অধিক মুনাফা অৰ্জন কৰা পুঁজিবাদৰ অন্তৰ্নিহিত প্ৰয়োজন আৰু চাহিদাই পুঁজিৰ বজাৰৰ সীমা অতিক্ৰম কৰাৰ লগতে বহুবিধ উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত ভৌগোলিক সীমাৰেখাৰো বিস্তাৰ ঘটায়। আৰু এনেদৰেই ব্ৰিটিছ সাম্ৰাজ্যবাদী শক্তিয়ে সিহঁতৰ উপনিবেশ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল সমগ্ৰ বিশ্বত। পুঁজিবাদী অৰ্থনীতি ব্যৱস্থা প্ৰসংগত মহান সমাজতান্ত্ৰিক নেতা লেনিনে 'সাম্ৰাজ্যবাদ' শব্দটি ব্যৱহাৰ কৰিছিল। পুঁজিবাদী অৰ্থনীতিৰ কিছুমান বৈশিষ্ট্য হ'ল— এখন বিশ্ববজাৰ,

পশ্চিমীয়া ধনবাদী ধনী দেশবিলাকৰ অৰ্থনীতিক বিভিন্ন বৃহৎ কোম্পানীৰ মাধ্যমত লগ্নী কৰা, আকৌ বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশবিলাকে নিজৰ দেশক উপনিবেশত পৰিণত কৰা। একচেটিয়া পুঁজিৰ নিয়ম হৈছে কেইটিমান সংস্থাৰ মাধ্যমেৰে প্ৰতিটো অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ সুনিশ্চিত কৰা। যেতিয়া পুঁজিবাদী অৰ্থনীতিৰ বজাৰৰ অৱস্থা বেয়া হৈছে নতুবা বজাৰ দখলৰ কাৰণে দ্বন্দ্ব হৈছে, তেতিয়াই বৃহৎ শক্তিশালী দেশবিলাকে যুদ্ধ কৰিছে। বিশ্বব্যাপী বজাৰ দখল ইহঁতৰ একমাত্ৰ উদ্দেশ্য। যেতিয়া গভীৰ সংকটৰ গৰাহত পৰে পুঁজিবাদী অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থা, তেতিয়া এই অৱস্থাৰ পৰা মুক্তি পোৱাৰ কাৰণে পুঁজিবাদী দেশবিলাকে তাৰ উদ্ভূত পুঁজি বিনিয়োগ কৰাৰ স্বার্থত বিভিন্ন দেশৰ বজাৰ দখল অভিযান নতুনকৈ আৰম্ভ কৰে। নব্বৈৰ দশকৰ আৰম্ভণিতে পুঁজিবাদৰ পথ গ্ৰহণ কৰা পূৰ্বৰ সমাজতান্ত্ৰিক দেশবিলাকৰ অৰ্থনৈতিক বিপৰ্যয়ৰ ফলত তৃতীয় বিশ্বৰ দেশবিলাকৰ অৰ্থনীতিৰ ক্ষেত্ৰত এক বিৰাট শূন্যতা তৈয়াৰ হয়। আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰত এই দেশবিলাকৰ অসহায়তাৰ সুযোগ পূৰ্ণমাত্ৰাত গ্ৰহণ কৰে সাম্ৰাজ্যবাদী গোষ্ঠীয়ে। উপায়হীন হৈ তৃতীয় বিশ্বৰ অনেক দেশেই আত্মসমৰ্পণ কৰিবলৈ বাধ্য হয় সাম্ৰাজ্যবাদী বজাৰ অৰ্থনীতিৰ ওচৰত। সমাজতান্ত্ৰিক শিবিৰৰ ভাঙোৱাৰ ফলত বহুজাতিক সংস্থাবিলাকে নতুন নতুন শোষণ প্ৰতিষ্ঠাৰ পথ তৈয়াৰ কৰিছে। ইয়াৰ ফলত বিপন্ন হৈছে তৃতীয় বিশ্বৰ উন্নয়নশীল দেশবিলাকৰ অৰ্থনৈতিক স্বাধীনতা আৰু সাৰ্বভৌমত্ব। স্বনিৰ্ভৰতা আৰু উন্নয়নৰ ইন্দ্ৰজালৰ অন্তৰালত কাৰ্যতঃ এই দেশবিলাকে ঋণ ফাণ্ডৰ জৰিয়তে দিছে সাম্ৰাজ্যবাদী অৰ্থনৈতিক পুঁজি বিনিয়োগ। বিশ্বায়নৰ ওচৰা-ওচৰি শ্ৰেণী শোষণৰো বিশ্বায়ন হৈছে। বাৰে বাৰে উদাহৰণ দিয়া যায় যে বিশ্বায়নৰ নামত হোৱা তথাকথিত সংস্কাৰৰ এই যুগত নাৰীৰ বিৰুদ্ধে প্ৰকাশ্যে সামাজিক অপৰাধ আৰু ব্যক্তিগত ঘৰুৱা হিংসা, আক্ৰমণ দুয়োটাৰ মাত্ৰা উদ্বিগ্নজনকভাৱে বৃদ্ধি পাইছে। নাৰী আন্দোলনৰ প্ৰচাৰে বহু সফলভাৱেই তুলি ধৰিছে যে বিশ্বায়নৰ কাৰণে এই কাঠামোৰ মাজত শ্ৰেণী-বৈষম্যৰ তীব্ৰতা যেতিয়াই বৃদ্ধি পাইছে, ঠিক তেতিয়াই পিতৃতত্ত্ব আৰু নাৰীসকলৰ প্ৰতি বঞ্চনাও বৃদ্ধি পাইছে। এফালেদি নাৰীৰ ওপৰত অৰ্থনৈতিক-সামাজিক দাসত্ব জাপি দিয়া হৈছে, অন্যফালে পৰিয়াল ব্যৱস্থা বজাই ৰাখিব লগা হোৱাত নাৰীয়ে অধিক গধুৰ দায়িত্ব পালন কৰিব লগা হৈছে। প্ৰকৃত অৰ্থত বিশ্বায়ন কোনোমতেই লিংগ নিৰপেক্ষ নহয়। বিশ্বায়নৰ ফলত নাৰীসকলৰ কাম কৰাৰ সুবিধা হৈছে— এনেকুৱা ধৰণৰ ধাৰ্মা একোটা প্ৰায়ে শুনা যায়। বিশ্ব শ্ৰমিক সংস্থাৰ পক্ষৰ পৰা কিছু পৰিমাণে হ'লেও এছিয়াৰ দেশবিলাকত মহিলাসকলৰ কামৰ সুযোগ বৃদ্ধিৰ পৰিসংখ্যা দিছে। ইয়াৰ মূল কাৰণ 'নাৰী শ্ৰমিকৰ বহুতেই কৰ্তৃপক্ষৰ অনুগত' নাৰী ট্ৰেড ইউনিয়ন আন্দোলনত যুক্ত নহয়, কম মজুৰিত কাম কৰিবলৈ নাৰী ইচ্ছুক আৰু বিবাহ বা সন্তানসম্ভৱা হ'লে এওঁলোকক চাটাই কৰিবলৈ সুবিধা। বিশ্বায়নে দেশে দেশে এনে অমানৱীয় নীতিৰ প্ৰবৰ্তন কৰিছে— য'ত শ্ৰমিকৰ স্বার্থ ৰক্ষাৰ দায়িত্ব উৎপাদনকাৰী সংস্থাৰ নহয়। ইয়াৰ ফলত শ্ৰমিকসকলৰ চৰিত্ৰ হৈছে বহু বেছি অস্থায়ী, চুক্তিবদ্ধ আৰু সাময়িক। কাৰ্যতঃ বহুসংখ্যক স্থায়ী শ্ৰমিক লাহে লাহে অস্থায়ী শ্ৰমিকলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে। আকৌ গৃহজাত দ্ৰব্য উৎপাদনত নাৰী শ্ৰমিকসকলক বহু ধৰণে যুক্ত কৰি দিয়া হৈছে— য'ত কোনো ধৰণৰ শ্ৰম সুৰক্ষা নাই। জীৱিকাৰ ক্ষেত্ৰতো প্ৰথমেই আক্ৰান্ত হৈছে নাৰী। বেচৰকাৰীকৰণৰ ফলত ৰাষ্ট্ৰীয় সংস্থাবিলাক যেতিয়া হস্তান্তৰিত হৈছে অথবা ডাঙৰ শিল্প আৰু মূল শিল্পবিলাক ৰুপ হৈ গৈছে বা বন্ধ হৈ গৈছে, তেতিয়া প্ৰথমে চাটাইৰ পৰ্ব নামি আহিছে মহিলা শ্ৰমিকৰ ওপৰত। য'ত কোনো শিল্পত নতুন প্ৰযুক্তি আমদানি হৈছে, (চতুৰ্দশ পৃষ্ঠালৈ)

‘দ্য নাইট মেনোজাৰ’ চাঞ্চল্যকৰ ৰেব চিৰিজ

চাৰি মাহ পূৰ্বে য'ত শেষ হৈছিল তাৰ পৰাই চলি আছে ‘দ্য নাইট মেনোজাৰ’ ছিজন চ'ৰ কাহিনী। স্থান সেনগুপ্তাই এতিয়া নতুন পৰিচয় লাভ কৰি শৈলেন্দ্ৰ ৰংতাৰ মুখ্য কাৰ্যবাহী বিষয়া হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। ৰংতাৰ দলত বিজেৰ ঠাইত চতুৰতাৰে স্থান লৈছে স্থানে। স্থানে নিজৰ মিছন সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰি আছে। ৰংতাৰ দৰে বিপদজনক আৰু শক্তিশালী অস্ত্ৰ ব্যৱসায়িক নিৰ্মূল কৰাৰ পৰিকল্পনা বাস্তৱায়িত কৰাত ব্যস্ত শৈলেন্দ্ৰ। কিন্তু কাহিনীটোত এতিয়াও বহু জটিলতা আছে। এতিয়ালৈকে দেখা নোপোৱা বহু খেলুৱৈ। এতিয়া স্থানৰ বাবে সন্মুখৰ পথটো আগৰ তুলনাত অধিক ৰিস্কি। ইফালে শ্বেলী অৰ্থাৎ শৈলেন্দ্ৰ ৰংতায়ে নিজৰ সাম্ৰাজ্য সুৰক্ষিত কৰাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব লৈ কাম কৰি আছে। যদি আপুনি এই চোৰাংচোৱা থিলাৰ ৰেব ছিৰিজৰ প্ৰথম

অংশটো আকৰ্ষণীয় বুলি পাইছে, তেন্তে বিশ্বাস কৰক, ছিজন চত ইয়াতকৈ বেছি থিলাৰ আৰু নাটক আছে। কাহিনীভাগত বহুতো টুইষ্ট এণ্ড টাৰ্ণ আছে, যাৰ ফলত অভিজ্ঞতাটো ভাল আৰু ডাঙৰ হৈ পৰিছে। স্থান (আদিত্য ৰয় কাপুৰ)ৰ এতিয়া নতুন পৰিচয় আৰু এতিয়া শ্বেলীৰ (অনিল কাপুৰ) ভিতৰৰ বৃত্তৰ মাজত শক্তিশালী স্থান দখল কৰিছে। চাৰি মাহৰ অপেক্ষাৰ অন্তত মুক্তি পোৱা ধাৰাবাহিকখনৰ এই দ্বিতীয় ছিজনে আপোনাক আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈকে নিয়োজিত কৰি ৰাখিছে। স্থানে শক্তিশালী শ্বেলীক নমাই অনাৰ লক্ষ্যৰ ওচৰ চাপি অহাৰ লগে লগে আপুনি দৰ্শক হিচাপে চকুৰ পতা এটাও বেট নকৰে। প্ৰথম ছিজনত গ্ৰেপ্তাৰৰ পিছত বিজে (শশ্বত চেটাৰ্জী) শ্বেলীৰ জীৱনৰ পৰা উলিয়াই অনাৰ ষড়যন্ত্ৰ চলি থকাৰ ধাৰণাত থাকে, আনহাতে কাৰেবী (শোভিতা ধূলিপালা) ৰ সৈতে তেওঁৰ সম্পৰ্ক যাতে গোপন হৈ থাকে তাৰ বাবে স্থানে নিশ্চিত কৰে। একে থাকক . লিপিকা শইকীয়া ৰাও (তিলোত্তমা শ্বোমে)ৰ সমস্যা গল্পটোত বাঢ়ি যায়। এটা ভয়ংকৰ ৰহস্য পোহৰলৈ আহে। স্থানে এতিয়া নিজাববীয়াকৈ কাম কৰিবলগীয়া হৈছে। যি পদক্ষেপ নলওক কিয়, তাৰ বাবে তেওঁ নিজেই দায়ী হ'ব। স্থান আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে কাহিনীটোৰ উত্তেজনা বাঢ়ি যায়। খেলখনত আন এক দুষ্ট মাফিয়া আছে, য'ত অভিনয় কৰিছে প্ৰশান্ত নাৰায়ণনে আৰু আগৰ ছিজনবোৰত দেখা কিছুমান চৰিত্ৰ। কাহিনীটোক এক বেলেগ স্তৰলৈ লৈ যোৱা ফ্ৰেডী ৰেহমান (বেশ লাস্বা)ও আছে।

ছিজন চত কেৱল কাহিনী আৰু কাহিনীয়েই আকৰ্ষণীয় নহয়, অভিনেতাসকলৰ অভিনয়েও হৃদয় জয় কৰে। প্ৰথম

ছিজনত অনিল কাপুৰৰ চৰিত্ৰ মুকলিকৈ প্ৰকাশ পোৱা নাছিল। কিন্তু এইবাৰ তেওঁক দেখি আৰু তেওঁৰ চৰিত্ৰৰ চতুৰতা দেখি আপোনাৰ ইন্দ্ৰিয়বোৰ উৰি যায়। শ্বেলীৰ চৰিত্ৰটোৱে স্থানক সকীয়াই দিছিল যে ব্যৱসায়ী শ্বেলীৰ আন এটা সংস্কৰণক লগ নোপোৱাটো তেওঁৰ বাবে ভাল হ'ব। অনিল কাপুৰে এই সতৰ্কবাণী শুদ্ধ বুলি প্ৰমাণ কৰে। লিপিকাই কোৱা আগৰ কাহিনীটোত শ্বেলীৰ দৰে অপৰাধী কিমান দুষ্ট আৰু চোকা মনৰ হ'ব পাৰে তাৰ ধাৰণা আমি ইতিমধ্যে পাইছিলোঁ।

আদিত্য ৰয় কাপুৰেও প্ৰচণ্ড কাম কৰিছে। দ্বিতীয় ছিজনত তেওঁ এজেক্টৰ লগতে ব্যৱসায়িক টাইকুনৰ চৰিত্ৰত অভিনয় কৰে। বহু সময়ত তেওঁ আনকি লিপিকাক আচৰিত কৰি তোলে। তেওঁৰ চৰিত্ৰৰ বিশেষত্ব হ'ল তেওঁৰ (চতুৰ্দশ পৃষ্ঠালৈ)

শীঘ্ৰেই ছবিগৃহলৈ 'ডাংকি'

চাই বাবাৰ আশীৰ্বাদ ল'লে কিং খানে

কন্যা চুহানাক লৈ শ্বাহৰুখ খান উপস্থিত হৈছে শ্বিৰডি চাইবাবা মন্দিৰত। শ্বাহৰুখ খানৰ কন্যা সুহানা আৰু মেনেজাৰ পূজা দাদলানীৰ সৈতে ছবি ছচিয়েল মিডিয়াত পোহৰলৈ আহিছে। শেহতীয়াকৈ শ্বাহৰুখ খানও বৈষ্ণৱ দেৱী মন্দিৰত উপস্থিত হৈছিল। এতিয়া দুদিনৰ মূৰত সি সাইনাথক চাবলৈ আহিছে। বৃহস্পতিবাৰে কন্যা সুহানা খানৰ সৈতে শিৱডীৰ শ্ৰী সাই বাবা সমাধি মন্দিৰত উপস্থিত হয় বলীউডৰ ৰজা খান শ্বাহৰুখ খান। এই সময়ছোৱাত মন্দিৰৰ পৰা কিং খানৰ ছবি আৰু ভিডিঅ' ছচিয়েল মিডিয়াত পোহৰলৈ আহিছে। শেহতীয়াকৈ শ্বাহৰুখ জম্মুৰ ৰিয়াছি জিলাৰ বৈষ্ণৱ দেৱী মন্দিৰত উপস্থিত হৈছিল। এতিয়া দুদিনৰ মূৰত তেওঁ আহমেদনগৰ জিলাৰ শিৱডি পালোগৈ সাই বাবাৰ দৰ্শন কৰিবলৈ। ২৩ বছৰীয়া কন্যা সুহানাক লৈ বাবা সাই নাথক লগ কৰিবলৈ আহিছিল শ্বাহৰুখ খান। এই সময়ছোৱাত

অভিনেতাগৰাকীৰ মেনেজাৰ পূজা দাদলানীও আছিল। মন্দিৰলৈ যাওঁতে তেওঁক ঘেৰি ধৰে আৰক্ষী আৰু নিৰাপত্তাৰক্ষীয়ে। জানেনে, অভিনেতাজনৰ বাবে ডিচেম্বৰ মাহটো বিশেষ। এই মাহত তেওঁৰ কন্যা সুহানাই অভিনয়ত আত্মপ্ৰকাশ কৰিছে আৰু তেওঁৰ ছবি 'ডাংকি'ও এই মাহত মুক্তি পাব। 'পাথান' আৰু 'জৱান'ৰ দৰে হিট ছবিৰ পিছত 'ডাংকি' হৈছে ২০২৩ চনৰ শ্বাহৰুখৰ তৃতীয় আৰু শেষ ছবি। ৰাজকুমাৰ হিৰাণীৰ পৰিচালনাত নিৰ্মিত এই ছবিখন কমেডী নাটক বুলি কোৱা হয়। অহা ২১ ডিচেম্বৰত ছবিগৃহত মুক্তি পোৱাৰ কথা। শেহতীয়াকৈ নেটফ্লিক্সত মুক্তি পোৱা 'দ্য আৰ্চিজ' ছবিৰ জৰিয়তে অভিনয় জীৱন আৰম্ভ কৰিছে সুহানাই। শ্বাহৰুখ খান সমগ্ৰ পৰিয়ালসহ এই ছবিখনৰ বিশেষ প্ৰদৰ্শনীত উপস্থিত হৈছিল। য'ত তেওঁৰ পত্নী গৌৰী, তিনিওটা সন্তান আৰু শাছৰেককো দেখা গ'ল।

নহ'লোঁ মই কিয় পিনোকিঅ'?

অজিত মেধি

নিশ্চিন্ত, নিজঞ্জাল নাচৰ পুতলা
কাঠৰ পুতলা মই

ক'লা সূতাৰে টানকৈ বন্ধা
মোৰ মূৰ, ভৰি, হাত
পিন্ধায় পিন্ধো গাত
সেউজীয়া অথবা হালধীয়া সাজ
আঙুলিৰ ঠাৰত লিপ্ত হওঁ ধৰ্মযুদ্ধত

মোৰতো কোনো ধৰ্ম নাই!
হাঁহোঁ, কান্দোঁ, বচন মাঠোঁ
আঙুলিৰ ঠাৰত নচা
কাঠৰ পুতলা মই

মিছাৰ বা লাগি দীঘল হৈ যোৱা
তোমাৰ আপদীয়া নাকটো
এবাৰ, মাথোঁ এবাৰ
মোক পিন্ধি চাবলৈ দিয়া
বুকুত কাণ থৈ শুনিবলৈ দিয়া
তোমাৰ হৃদয়ৰ স্পন্দন
কিজানি অনুভৱ কৰোঁ
নহ'লোঁ মই কিয় পিনোকিঅ
নোৱাৰিলোঁ কিয় হাঁহিব
পলৰীয়া সপোন খেদি
কিয় নোৱাৰিলোঁ কৰিব
তোমাৰ স'তে নিৰুদ্দেশ যাত্ৰা

তুমিতো পুতলাৰ পৰা মানুহ
আৰু মই মানুহৰ পৰা পুতলা
মেটামৰফ'চিছ
এনেকৈয়ে চলি আছে,
চলি থাকিব মোৰ স'তে
মোৰ হেজাৰ বিজাৰ সতীৰ্থৰ
ঘোৰ অমানিশাৰ
অন্ধকাৰ যাত্ৰা।

(পিনোকিঅ' হ'ল- এটা অদ্ভুত কাঠৰ পুতলা।)

অপমৃত্যু শৰৎ হাজৰিকা

(এক)
নদীময় নাৰীৰ এযুৰি চকু
মৰি অহা সপোন এটাৰ কুণ্ডত কান্দে
ৰাতিৰ এন্ধাৰত হঠাৎ
কিছুমান কেতেকীৰ
মাত হেৰায়।

(দুই)
দিন মাত এটাৰ বাবে
চকুযুৰি মৰিছিল
বিবস্ত্ৰা জোনটো যেতিয়া
নৈখনত শুই পৰিছিল
মোৰ নদী নাৰীজনী
তেতিয়া ৰাস্তাত
দুটা শিঙাল পিশাচৰ
কামনাৰ বলি হৈছিল।

(তিনি)
সেই নাৰীৰ চকুতো শুই আছিল
বিস্তীৰ্ণ গোলাপ ফুলৰ সপোন এডৰা
দিনৰ পিছত দিন মায়াময় হাঁহিব গুঞ্জণ
অথচ সেই নাৰীক শেষত জ্বলাই দিয়া হ'ল
আৰু নাম থ'লে আদিবাসী নাৰীৰ অপমৃত্যু।

পুষ্পাঞ্জলি গুণকান্ত শৰ্মা

শব্দ ব্ৰহ্মৰ স'তে আমি
ভুলে শুদ্ধই খেলা খেলোঁ

কোনোৰে সংগতি
কোনোৰে বিসংগতিৰে
শব্দ ব্ৰহ্মৰ সংযোজনেৰে
উৎকোচৰ পিন্ধে 'বৰমাল্য'

তাতো ক্ষেপোৰ
হাত চাপৰিত
সাগৰ-মহাসাগৰেও
প্রকৃত সৃষ্টিৰ
বিপৰীতে পাতে
আভুৰাভাৰা খেল
কবি সন্মিলন
সাহিত্যানুষ্ঠান
কাব্য মঞ্চ
সাহিত্য মঞ্চ
আদি অনেক স্বয়ম্ভ
অনুষ্ঠানত
কবি-লেখকৰ
কি যে আড্ডা
সেয়া যেন তথাকথিত
এচামৰ সু-সজ্জিত মহামেল।

ৰ'দৰ ঠিকনা ক'ত সুশীল মালী

ৰ'দৰ ঠিকনা বিচাৰি
দিগন্ত লৈ গলোঁ
ৰ'দ ক'ত ক'ত আছে
বিচাৰিলোঁ
চোতালত
ঘৰৰ ওপৰত
গছৰ পাতত
পানীত
মাটিত সকলোতে...

দিনৰ ভাগত ৰ'দ
সকলোতে
ৰ'দৰ লগত পোহৰ
পোহৰৰ লগত সাতো ৰং

ৰ'দ আছে বাবে
পৃথিৱীখন সেউজীয়া
সেউজীয়া কৰি ৰাখিবলৈ
ৰ'দৰ ঠিকনা বিচাৰি
দূৰ দিগন্ত লৈ যাওঁ
পাবো যদি
সাতোৰঙী আভাবে
ৰং চটিয়াওঁ

ৰ'দ মানে শাস্তত
যি পোহৰ দিব পাৰে
উত্তাপ দিব পাৰে
প্রকৃতিক ৰাখিব পাৰে
জীপাল কৰি
যি স্থিৰে থাকি নিয়ন্ত্ৰণ কৰে
বিশ্ববাসীক

মানুহে নামকৰণ কৰে ৰ'দৰ
কুমলীয়া ৰ'দ
খাওঁ-খাওঁ কৈ ধৰা ৰ'দ
সোণোৱালী ৰ'দ

গ্ৰীষ্মকালত ৰ'দক
গালি পাৰি পাৰি
গছৰ তলত বহো
জাৰ কালত
আকৌ ৰ'দ বিচাৰি
বাটে-পথে ঘূ'ৰোঁ

সেয়ে ৰ'দৰ ঠিকনা ক'ত
বিচাৰি যাওঁ

এন্ধাৰ বাটৰ বাটৰুৱা আমি
সিপাৰে কি আছে চাওঁ।

বৃষ্টিসন্ধ্যা দেৱজিৎ মহন্ত

বৃষ্টিসন্ধ্যা...
বাকৰুদ্ধ আজি মোৰ নীৰৱতা...
তথাপিও এই মৌনতাতে..
উমলি আছে...
হৃদয়ৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ
কেৱল তোমাৰ মংগলৰ বাবে...
স্নিগ্ধ সন্ধ্যাৰ আকুলতাবোৰ...
আজি উদাসীন....
উষাৰ সমীৰণ আজি...
যযাতিৰ দৰে অকাল বৃদ্ধ...
অস্তাচলৰ পৰা বেলিৰ বাঁহীত...
যেন বাজি উঠে...
অবুজ উদাসীন সুৰ...
হয়...মই আজি বাকৰুদ্ধ...
অনুভূতিবোৰ অকালতে
ইতিহাসত আৱদ্ধ..
তথাপিও মোৰ
প্ৰাৰ্থনাবোৰতেই আছে...
সেই অবুজ মংগল ধ্বনিবোৰ.....
কেৱল তোমাৰ বাবে.....
কেৱল তোমাৰ বাবে.....
বৰ সংগোপনে...
বৰ সংগোপনে...
বৃষ্টিসন্ধ্যা...মনত পৰেনে
এটা মিঠা সন্ধ্যাবেলা..
চকুত কাজল লগাই আহিছিলো!

এমুঠিমান বিমৰিমন...
হাতত লুকুৱাই আনিছিলো...
বুকুৰ বিস্তৃততাবোৰ
নিয়ৰসিক্ত কৰি তুলিছিলো..

জীৱন নিবেদিতা দাস

কোনে বুজি পাব
তোমাৰ মনৰ ব্যথা
এই পৃথিৱীখনত যে
সকলো মিছা
তুমি আপোন বুলি ভবা
মানুহবোৰেও
সঁচাকৈ জানো বুজি পায়
তোমাৰ অন্তৰৰ কথা।

সেয়ে তোমাক কৈছোঁ:
নিজক নিজে
ভাল পাবলৈ শিকা
নিজৰ লগত বন্ধুত্ব গঢ়ি
মনৰ মাজত সন্তাৰ লৈ
জীৱন পথত
আগবাঢ়ি যোৱা।

নৰানি

নিবেদিতা শইকীয়া

সোণগুটিবোৰ চপাই লৈ
গুচি গ'লা.,
আৰু আঘোৰৰ পথাৰখন!
পৰি ব'ল তাতে বিজ্ঞ হৈ....
শুকান নৰানি মাথোঁ
এতিয়া...
নুশুনি নৰা-পেঁপাৰ সুৰ
গাত ঢলি মৰা সেই
খিলখিল হাঁহি!..
নাই ববাব টেঙাৰ
জিভাৰ পানী পৰা গোন্ধ,
হাচতিৰ তামোলখনি...
গাভৰুৰ
থুতৰিৰ পৰা পৰো-নপৰোঁকৈ
ওলমি থকা মুকুতা মণি!
নাই!
আবতৰত কাৰোবাৰ মুখৰ পৰা
নিগৰি অহা বনগীত
নতুবা বিহুগীতৰ এটা কলি!
নাইবা এটা বলিয়া সুখৰি।
পৰি বৈছে নেকি ক'ববাত
লেখিৰি বুটলাৰ
একো একোটা মিঠা কাহিনী?
নাই..
খৰকৈ চলা কাচিৰ চিকমিকনি
বিৰিয়াৰ ভৰত বেকা দেহৰ
পাহোৱাল ভৰিৰ দপ দপনি
চৌদিশে মাথোঁ মৌনতা।
শূন্যতা...।
আকাশ থিয়াই থকা
গুটিহীন নৰাবোৰৰ
শব্দহীন উচুপনি।

ৰামধেনু

মন্দিতা কলিতা শৰ্মা

ৰং সলায়
সকলোৱেই।
পৃথিৱীও
প্রকৃতিও
সলনি হয়
ঋতুৰ গতিত।
নদী শুকায়
গ্ৰীষ্মৰ আগমনত।
প্রকৃতিৰ হৰ্ষোন্মাসৰ
সমাস্তৰালকৈ
বৰ্ষণমুখৰ আবেলিত
আকাশে অংকন কৰে
সাতোৰঙী ৰামধেনু
ৰঙৰ প্ৰাচুৰ্যেৰে,
অস্তগামী সূৰ্যৰ স'তে
আনন্দত উন্ননা হ'বলৈ।

আমি

জ্ঞানলতা বৰা

সিদিনা আমি
আগচোতালত বহোঁতে
আকাশখন নামি আহিছিল
আমাৰ কাষলৈ'।
তিৰ বিৰ তৰাৰে
উপচি পৰিছিল
আকাশখন।
মোৰ দুহাতত তুমি
তুলি দিছিল
নিয়ৰাসিক্ত শেৰালিৰ
শুভ্ৰতা;
আৰু তাতে তুমি
লিখি দিছিল
তোমাৰ ভালপোৱা।
সিদিনা আমি
এজোপা গছতকৈও ওখ হৈ
আকাশখন চুইছিলোঁ।
সপোন দেখিছিলোঁ
শূন্যৰ পৰা পৃথিৱী গঢ়াৰ
ওঁঠত লাগিছিল
মৌনতাৰ ভাষা।
আজি আমি আকৌ
আগচোতালত বহি
জীৱনৰ দীঘ-প্ৰস্থ বিচাৰি
অস্তৰাগলৈ গৈ আছোঁ
বুকুৱে-পিঠিৰে বান্ধি লৈ
সুখ দুখ বেদনা আৰু
পোৱা-নোপোৱাৰ বোজা।

প্ৰত্যাশিত

বিতুমনি ফুকন

দৌদুল্যমান
এটা সময়ত
জামুকী লগ্ন
লাগিব ধৰোঁতেই
লজ্জিত হৈছিল
মৌনতাৰ ভাষা...

থোকি বাথৌ হৃদয়খন
ধৰি ৰখাৰ ক'ত যে
আচৰিত বাহানা!
অথচ দেও লাগি
নাচি উঠিছিল
এক অনাকাঙ্ক্ষিত
অভীপ্সিত আশা...

ক্ৰমশঃ আঁতৰি গৈছে
দাঁতিকাষৰীয়া
জোনাকী পোহৰৰ
নাচোন এটা...
শংকা.....
অমাৱস্যাৰ অন্ধকাৰ
সঁচাকৈয়ে বৰ ভয় লগা..

মধ্যবিত্ত

মূৰ্চনা গগৈ দেউৰী

মধ্যবিত্ত হোৱাটো বৰ কষ্টকৰ
ধনী আৰু দুখীয়াৰ মাজত
এটা নিমিলা অংক।
ধনীও নহয়
অথচ দুখীয়াও নহয়,
মজদুৰ নাইবা মালিক নহয়
মাজতে থকাটো বৰ কঠিন।
আমি আনৰ পৰা বহুত বস্তু
লুকুৱাই থওঁ
জোতাৰ ভিতৰৰ
ফটা মোজাযোৰ,
টেগ চাই কপোৰ কিনা,
ধাৰ মাৰোঁতে মাৰোঁতে
নি: কিন হৈ যোৱা
এই সকলোবোৰ।
সকলো ইচ্ছা অনিচ্ছা
পিহি গুড়ি কৰি দিয়া হয়।
সপোনবোৰ মিলাবলৈ
দৌৰত ভাগ ল'ব লগা হয়।
তাল মিল আৰু হিচাব
মিলাওঁতে মিলাওঁতে
বৰ কষ্টকৰ হৈ পৰে জীৱন,
জীয়াই থকাৰ দৌৰ।
সমতা ৰক্ষাৰ নামত
হৃদয় চালনিৰ ফুটাৰ
ভৰি পৰে,
কোনো নেদেখে,
কিন্তু ভৰে....!
হাঁহিৰে হৃদয়ৰ ফুটাবোৰ
বন্ধ কৰিবলৈ চায়,
কিন্তু বন্ধ নহয়...।
অনবৰতে এক দুশ্চিন্তাৰ
ক'লা ডাৰৰে ঢাকি ৰাখে
ক'বতো নোৱাৰি জীৱনৰ
খতিয়ানত
যদি পৰি যায়
নিমিলা অংকৰ নিমিলা ছাপ।
যেন অহৰহ ঘঁহি ঘঁহি
এৰাই যোৱা
জোতাৰ তলিখন।
চিলাই মাৰোঁতে মাৰোঁতে
ভৰি পৰে
সহস্ৰ সৰু সৰু ছিদ্ৰ,
কোনো নেদেখে
কিন্তু ভৰে...।
সময় নৌহওঁতেই
বুঢ়া হৈ যাওঁ আমি...।
অলেখ স্বপ্ন বুকুত বান্ধি
জীৱন পাৰ কৰোঁ,
সৰু সৰু সপোনবোৰ পূৰাবলৈ
সময় নোজোৰা হয়
এইয়া মধ্যবিত্তৰ সপোনৰ দৌৰ।
তথাপি দৌৰি থাকোঁ আমি
হাৰ নমনাকৈ
অজানা সপোনবোৰ
পূৰা কৰিবলৈ
অহৰহ অনন্ত কাল।

সান্নিধ্য

ভাস্বতী বৰা বৰুৱা

কোনো বিষয় নোহোৱাকৈ
বহু কথা পাতি যাওঁ আমি
কিনো কথা পাঠোঁ আমি
মোবাইলটোত
অনৰ্গল কৈ যাওঁ মাথোঁ
দুয়ো দুয়োকে,
আপুনিও শুনি যায়
ময়ো শুনি যাওঁ
কিয় কওঁ বা শুনো
নিজেও নাজানো।

শেষত
এনে এটা সময় আহে
কথা কৈ কৈ আমনি লাগে
আপোনাৰো
আমনি লাগে মোৰো ...।
তথাপি এনে লাগে
ফোনটো ৰাখিম নে
আৰু অলপ সময়
কথা পাতো নেকি!
কিন্তু সময়ৰ তাগিদাত
ফোনটো থৈ ভাবোঁ
কিয়নো ইমান সময়
কথা পাতিলো
আপোনাৰ লগত?
ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে
কিহতসোমাই গৈছে?
জীৱনত নোপোৱা
কিবা সান্নিধ্য বিচাৰি!
কিন্তু
কিহৰ সান্নিধ্য বিচাৰি?
নিজেও বুজি নোপোৱা
এটা বেনামী সান্নিধ্য,
য'ত নাই কোনো ক্ষোভ,
নাই কোনো অপেক্ষা,
নাই কোনো আক্ষেপ,
নাই একো আশা নাই,
কলংক নাই...
মাথোঁ আছে
কথাৰ মধুৰতা
শুনাৰ মাদকতা
এক পৰিত্ৰ সান্নিধ্য।

নলবাৰীৰ ৰাসত ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰঃ প্ৰদৰ্শন, ফলাফল আৰু বঁটা বিতৰ্ক

প্ৰাঞ্জল এ. শৰ্মা

শেহতীয়াভাৱে সমাপন হৈ যোৱা নলবাৰীৰ ৰাসত নাট প্ৰদৰ্শন কৰিছিল ক্ৰমে হেঙুল থিয়েটাৰ, ইতিহাস থিয়েটাৰ, ৰাজমুকুট থিয়েটাৰ, ৰাজতিলক থিয়েটাৰ, থিয়েটাৰ সূৰ্য্য, লুইতপৰীয়া থিয়েটাৰ, কহিনুৰ থিয়েটাৰ, বৃন্দাবন থিয়েটাৰ, থিয়েটাৰ ৰুদ্ৰাঙ্ক, বীণাপানী থিয়েটাৰ, বৰদৈচিলা থিয়েটাৰ, নয়নতৰা থিয়েটাৰ, আৰু অভিনন্দন থিয়েটাৰে। প্ৰদৰ্শিত নাটকেইখন আছিল হেঙুলৰ চকু, ইতিহাসৰ কেপ্টেইন অবিলাশ, ৰাজমুকুটৰ ব্ৰহ্মাচাৰী, ৰাজতিলকৰ অৰ্ধনাৰী চ, থিয়েটাৰ সূৰ্যৰ মোৰ কেঁচুৰাই কান্দিছে, লুইতপৰীয়াৰ মাহী মাৰ মৰম, কহিনুৰৰ এবিচিডি আৰু আইলাভইউ, বৃন্দাবনৰ প্ৰভুভক্ত, থিয়েটাৰ ৰুদ্ৰাঙ্কৰ মাজৰাতিৰ মমতাজ, বীণাপানীৰ ওকে বাবা ওকে, বৰদৈচিলাৰ হাত, নয়নতৰাৰ একলব্য আৰু অভিনন্দনৰ নৰ্তকী নন্দিতা। আটাইকেইখন নাটকেই চোৱাৰ সৌভাগ্য মোৰ হৈছে। তাৰে মাজৰ দুই এখন নাটক দুবাৰ তিনিবাৰকৈ চাইছোঁ বিভিন্ন স্থানত। দুখনমান আখৰাৰ পৰা চাইছোঁ। সেই নাটকেইখনৰ প্ৰয়োজনাৰ ক্ষেত্ৰত থিয়েটাৰকেইখনে কেনেধৰণ ব্যৱস্থাপন গ্ৰহণ কৰিছে, সেই সম্পৰ্কে কম বেছি পৰিমাণে জ্ঞাত।

সাধাৰণতে দেখা যায় যে একোখন থিয়েটাৰৰ একোখন বিশেষ নাটক থাকে। সেই নাটকখনকেই বিশেষভাৱে সজাই পৰাই থিয়েটাৰখন আগবাঢ়ে আৰু সেই থিয়েটাৰখনে সেই বিশেষ নাটকখন প্ৰদৰ্শন কৰিয়েই মূল ব্যৱসায়টো কৰে। কিন্তু কোনো কোনো থিয়েটাৰৰ তিনিওখন নাটকেই গুণ আৰু মানৰ দিশৰ পৰা সম পৰ্যায়ৰ হয়। অৰ্থাত এখন বিশেষ নাটকৰ সলনি তিনিওখন নাটকেই ব্যৱসায় কৰে। একোখন থিয়েটাৰে মূল পক্ষেপিত নাটকখনৰ প্ৰয়োজনাৰ ক্ষেত্ৰত যথাসম্ভৱ সকলো পৰ্যায়ৰ ব্যয় কৰে। নাটকখন জাক-জমক কৰি তোলে। আজি বছৰ বছৰ ধৰি নলবাৰীৰ ৰাসতো থিয়েটাৰবোৰে নিজৰ ব্যৱসায়িকভাৱে সফল আৰু পক্ষেপিত নাটকখন প্ৰদৰ্শন কৰি আহিছে। এইবেলি নলবাৰীৰ ৰাসত উপস্থিত থাকি থিয়েটাৰ কেইখনৰ ব্যৱসায় আৰু প্ৰদৰ্শনৰ দিশৰ লগতে আন আন দিশ সমূহৰ ক্ষেত্ৰত টিকট কাউণ্টাৰৰ পৰা পোৱা তথ্য আৰু দৰ্শকৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ ভিত্তিত আমি এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছোঁ। সেই মৰ্মে শ্ৰেষ্ঠ নাটকঃ এবিচিডি (পাণ্ডুলিপি), শ্ৰেষ্ঠ নাট্যকাৰঃ মৃদুল চুতীয়া (এবিচিডি-কহিনুৰ থিয়েটাৰ), সৰ্বাধিক জনপ্ৰিয়

নাটকঃ মোৰ কেঁচুৰাই কান্দিছে (অভিজিত ভট্টাচাৰ্য), শ্ৰেষ্ঠ পৰিচালকঃ ৰাজেশ ভূঞা (ব্ৰহ্মাচাৰী-ৰাজমুকুট), শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতাঃ মৃদুল ভূঞা (মোৰ কেঁচুৰাই কান্দিছে-থিয়েটাৰ সূৰ্য্য), শ্ৰেষ্ঠ সহ অভিনেতাঃ অনুপ ডেকা (প্ৰভুভক্ত-বৃন্দাবন থিয়েটাৰ), শ্ৰেষ্ঠা অভিনেত্ৰীঃ অঞ্জলি চেত্ৰী (মাহী মাৰ মৰম-লুইতপৰীয়া থিয়েটাৰ), শ্ৰেষ্ঠ খলনায়কঃ বিনয় ডেকা (প্ৰভুভক্ত-বৃন্দাবন থিয়েটাৰ), শ্ৰেষ্ঠ কণ্ঠশিল্পীঃ নিকিতা লক্ষৰ (প্ৰভুভক্ত-বৃন্দাবন থিয়েটাৰ), শ্ৰেষ্ঠ আৱহ সংগীতঃ (এবিচিডি-কহিনুৰ থিয়েটাৰ), শ্ৰেষ্ঠ পোহৰঃ ৰাজমুকুট থিয়েটাৰ আৰু হেঙুল থিয়েটাৰ, শ্ৰেষ্ঠ সংগীত পৰিচালকঃ পলাশ সূৰ্য গগৈ (চকু-হেঙুল থিয়েটাৰ), শ্ৰেষ্ঠ নাট্যদলঃ হেঙুল থিয়েটাৰ (প্ৰয়োজক-সংকল্পজিত হাজৰিকা), শ্ৰেষ্ঠ মঞ্চঃসজ্জাঃ থিয়েটাৰ ৰুদ্ৰাঙ্ক আৰু কহিনুৰ থিয়েটাৰ, শ্ৰেষ্ঠ নৃত্য নিৰ্দেশনাঃ হেঙুল থিয়েটাৰ, শ্ৰেষ্ঠ কলা নিৰ্দেশনাঃ কহিনুৰ থিয়েটাৰ।

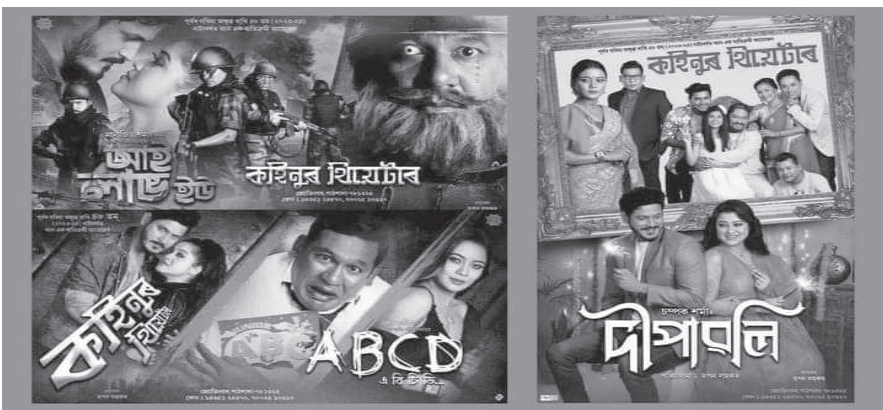
তাৰোপৰি, কৃষ্ণমনি নাথ (কহিনুৰ), অৰূপ বৈশ্য (লুইতপৰীয়া), ৰবি শৰ্মা (হেঙুল), উৎপল দাস (ৰাজমুকুট), ৰাতুল দাস (বৃন্দাবন) এ নায়ক অথবা মুখ্য চৰিত্ৰত অনবদ্য অভিনয় কৰিছে। আনহাতে মূল নাৰী চৰিত্ৰ অথবা নায়িকাৰ ক্ষেত্ৰত কবিতা চুতীয়া (ৰাজমুকুট) প্ৰাঞ্জনা দত্ত (ৰাজতিলক), অংকিতা শইকীয়া (বৃন্দাবন)ৰ সমানে সমানে বাবলী বৰা (কহিনুৰ), পল্লবী ফুকন (সূৰ্য), দেৱশ্ৰী দাস (হেঙুল)ৰ অভিনয় অনবদ্য। কহিনুৰ থিয়েটাৰৰ আশা বীয়া আৰু হেঙুল থিয়েটাৰৰ হেলেনা আখতাৰৰ নামো এই তালিকাত আহিব।

সহ অভিনেতাঃশ্ৰেষ্ঠা অভিনেত্ৰীৰ চৰিত্ৰত অনবদ্য অভিনয় কৰিছে জয়ন্ত জীৱন বৰুৱা (কহিনুৰ), মহেশ বৰা (হেঙুল), গৌতম ৰাজ (হেঙুল), চন্দন ডেকা (ৰাজতিলক), সুকুমাৰ বৰ্মন (ৰুদ্ৰাঙ্ক), শ্ৰীমন্ত মাধৱ দত্ত (ৰাজমুকুট), জয়ন্ত শৰ্মা (সূৰ্য), নিৰ্মল দাস (ৰাজমুকুট) এ

ইতিমধ্যেই উল্লেখ কৰিছোঁ যে আমাৰ এই তালিকাখন কেৱল আৰু কেৱল এইবেলি নলবাৰী ৰাসত নাট পৰিবেশন কৰা থিয়েটাৰকেইখন আৰু নাটকেইখনক লৈ হে। সামগ্ৰিকভাৱে চলিত নাট্যবৰ্ষৰ ফলাফলটো কিছু ভিন্ন হব। কাৰণ আন কেইখনমান অতি বেছি উন্নত নাটক ৰচনা কৰিছে কেইজনমান নাট্যকাৰে, য'ত অতি বেছি সুন্দৰ অভিনয় কৰিছে আন কেইজনমান অভিনেতাই। সেই তালিকাখনো সোনকালেই প্ৰকাশ কৰিম।

কিন্তু দেখা গৈছে যে নলবাৰীৰ ৰাসৰ তৰফৰ পৰা শ্ৰেষ্ঠত্বৰ যি তালিকা বিচাৰক তিনিজনে ঘোষণা কৰিছে, তাকে লৈ সৰ্বত্ৰ প্ৰতিক্ৰিয়া দেখা গৈছে। শ্ৰেষ্ঠ নাটক, শ্ৰেষ্ঠ নাট্যকাৰ, শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা, শ্ৰেষ্ঠা অভিনেত্ৰী আদি নিৰ্বাচনৰ ক্ষেত্ৰত সৰ্বজন গ্ৰাহ্য এক ফলাফল প্ৰকাশ কৰাত যে কোনোবাখিনিত বিফল হৈছে সন্মানীয় বিচাৰকসকল। নিশ্চয় এই ক্ষেত্ৰত বিচাৰকসকলৰো নিৰ্দিষ্ট দৃষ্টিভঙ্গী আৰু যুক্তি থাকিব। সেই বিষয়ত আমি বিশেষ মন্তব্য নকৰোঁ যদিও, চলিত নাট্যবৰ্ষটোত বিভিন্ন স্থানত এইকেইখন নাটক উপভোগ কৰি তথা নলবাৰীৰ ৰাসতো উপস্থিত থাকি আমি লেখা প্ৰস্তুত কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত ব্যৱসায়ৰ কথা যদি উল্লেখ কৰোঁ তেনেহলে এটা কথা সকলোৱেই ইতিমধ্যেই জনিবলৈ পাৰিছে যে থিয়েটাৰ সূৰঞ্জ্যই এইবেলি মোৰ কেঁচুৰাই কান্দিছে নাটকখনেৰে সৰ্বাধিক ব্যৱসায় কৰিছে। তাৰ পাছতেই আছে চকু নাটকখনেৰে হেঙুল থিয়েটাৰ। তৃতীয় স্থানত আছে ব্ৰহ্মাচাৰী নাটকখনেৰে ৰাজমুকুট থিয়েটাৰ। বাকী কহিনুৰ, ৰাজতিলক, বৃন্দাবন থিয়েটাৰৰ ব্যৱসায় প্ৰায় সমপৰ্যায়ৰ। ৰুদ্ৰাঙ্ক, ইতিহাস, লুইতপৰীয়া থিয়েটাৰেও এক সুস্থিৰ ব্যৱসায় কৰা দেখা গৈছে।

অসুৰক্ষিত সংসদত দুৰ্বৃত্তৰ আক্ৰমণ

(প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ পৰা) অৱশ্যে অভিযুক্ত দুজনক গোবা মাৰি ধৰে একাংশ সাংসদে। দুয়োগৰাকী অভিযুক্ত ই হাতত হালধীয়া গেছৰ কআৰ্টএইন লৈ আহিছিল আৰু এই কআৰ্টএইন সদনত খুলি দি এক আতংকৰ সৃষ্টি কৰে। অভিযুক্ত দুয়ো গৰাকী য়ে সদনৰ ভিতৰতে একনায়কত্ববাদ নচলিব, ভাৰত মাতাৰ কি জয় আদি শ্লোগানো দিয়ে। সংসদৰ নিৰাপত্তাৰক্ষীৰ। প্ৰাচীৰ ভেদী দুগৰাকী যুৱকে কেনেদৰে হালধীয়া ৰঙৰ গেছ লৈ ভিতৰলৈ সোমাইছিল। এই ঘটনাত এতিয়ালৈকে ৩জন লোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছে আৰক্ষীয়ে।

কংগ্ৰেছৰ সাংসদ কাৰ্তি চিদাম্বৰমে এটা সংবাদ মাধ্যমৰ আগত কয় যে, প্ৰথম অৱস্থাত মই ভাবিছিলো যে কোনোবাই দৰ্শকৰ গেলেৰীৰ পৰা পৰি গৈছে। কিন্তু দ্বিতীয়জনে জঁপিয়াই পৰাৰ পিছতহে মই বুজিলোঁ যে এইটো এটা নিৰাপত্তা ভংগ।

উল্লেখযোগ্য যে এই ঘটনাই দেশজুৰি সৃষ্টি কৰিছে তীব্ৰ আতংকৰ। উল্লেখযোগ্য যে বুধবাৰৰ দিনটোত বিগত ২২ বছৰ পূৰ্বে পাকিস্তানৰ মদদ পুস্ত সন্তাসবাদীয়ে ভাৰতৰ সংসদ ভৱনত আক্ৰমণ চলাই ৯ জনকৈ লোকক হত্যা কৰিছিল। বিভিষিকাময় সেই দিনটোৰ স্মৃতিত প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদী আৰু লোকসভাৰ অধ্যক্ষ ওম বীৰলাই সদনৰ বাহিৰত শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰি থকাৰ সময়তে বুধবাৰে পুনৰ আন এক আক্ৰমণৰ সৃষ্টি হয় নতুন সংসদ ভৱনত। অৱশ্যে এই আক্ৰমণত কোনো সন্তাসবাদী সংগঠ জড়িত নহয় বুলি প্ৰাথমিক তদন্তত প্ৰকাশ পাইছে। উচ্চ শিক্ষিত হৈয়ো চাকৰি নাপাই উপায়ন্ত হৈছে এনেদৰে সদনত প্ৰতিবাদ সাব্যস্ত কৰা বুলি এগৰাকী অভিযুক্তই প্ৰকাশ কৰিছে।

এইফালে সমগ্ৰ ঘটনাৰ সৈতে ৬ গৰাকী লোক জড়িত আৰু ইয়াৰে ৫ গৰাকীক ইতিমধ্যে আৰক্ষীয়ে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছে।

কেন্দ্ৰীয় গৃহমন্ত্ৰালয়ে ঘটনাৰ তদন্তৰ নিৰ্দেশ দিয়ে। সংসদৰ নিৰাপত্তা গাফিলতিৰ অভিযোগত লোকসভা সচিবালয়ে ৯ গৰাকী লোকক তাৎক্ষণিক ভাৱে নিলম্বনৰ নিৰ্দেশ দিয়ে।

৫ জনক গ্ৰেপ্তাৰ

(প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ পৰা) লোকসভাৰ ভিতৰত হালধীয়া ধোঁৱা বিয়পাই দিলে। ইয়াৰ উপৰিও আন দুজন নীলম দেৱী আৰু অমল শিঙে লোকসভাৰ বাহিৰত ৰঙা ধোঁৱা নিৰ্গত কেনিষ্টাৰ লৈ প্ৰতিবাদ সাব্যস্ত কৰিছিল। ঘটনাৰ লগে লগে আৰক্ষীয়ে এই ৪ জন লোকক আটক কৰে।

তদন্তৰ নিৰ্দেশ গৃহ মন্ত্ৰালয়ৰ

(প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ পৰা) এক অধিসূচনা জাৰি কৰা হৈছে। সংসদ ভৱনত আক্ৰমণৰ তদন্তৰ দায়িত্বত থাকিব চি আৰ পি এফৰ সঞ্চালক প্ৰধান অনিশ দয়াল সিঙে।

গৃহ মন্ত্ৰালয়ে জাৰি কৰা অধিসূচনাত কোৱা হৈছে যে লোকসভা সচিবালয়ৰ অনুৰোধত সংসদৰ নিৰাপত্তা ভংগৰ তদন্তৰ বাবে গৃহ মন্ত্ৰালয়ে এক নিৰ্দেশ জাৰি কৰিছে। গঠন কৰা হ'ব এখন তদন্ত সমিতি। দায়িত্বত থাকিব চি আৰ পি এফৰ সঞ্চালক প্ৰধান অনিশ দয়াল সিং। আন নিৰাপত্তা সংস্থা আৰু বিশেষজ্ঞসকল এই সমিতিৰ সদস্য হ'ব। সংসদত নিৰাপত্তা ভংগৰ কাৰণসমূহ পৰীক্ষা কৰিব কমিটীয়ে। তদুপৰি য'ত অভাৱ আছে তাত সকলো দিশ চোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে নিজৰ পৰামৰ্শ দিব। এই সন্দৰ্ভত কমিটীয়ে অতি সোনকালে প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিব।

প্ৰসংগক্ৰমে বুধবাৰে দিনৰ ১ বজাৰ ওচৰত শূন্য ঘণ্টাত দৰ্শকৰ পৰা হঠাতে দুজন লোকে লোকসভাত জঁপিয়াই পৰে। 'এনানায়কত্ববাদ বন্ধ কৰক' বুলি ধ্বনি দিবলৈ ধৰিলে। এজন সাংসদক জোতা খুলি হত্যাৰ চেষ্টা চলোৱা হৈছিল। অভিযোগ অনুসৰি লোকসভাৰ ভিতৰত হালধীয়া গেছ বিয়পোৱাৰ চেষ্টা কৰা হৈছিল। এই ঘটনাক লৈ সংসদ ভৱনত উন্মাদ হৈ পৰে। বহুতে ভয় খাইছিল। অভিযুক্ত দুজনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে সাংসদসকলে। এই প্ৰশ্ন উত্থাপন হৈছে যে অভিযুক্তই সংসদৰ নিৰাপত্তাৰক্ষীৰ বেৰ ভাঙি কেনেদৰে হালধীয়া ৰঙৰ গেছ লৈ ভিতৰলৈ সোমাইছিল। তেওঁ বুধবাৰে দিনৰ প্ৰায় ১ বজাত সংসদত শূন্য ঘণ্টাত দৰ্শকৰ মাজৰ পৰা হঠাতে দুজন লোকে লোকসভাত জঁপিয়াই পৰে। 'এনানায়কত্ববাদ বন্ধ কৰক' বুলি ধ্বনি দিবলৈ ধৰিলে। এজন সাংসদক জোতা খুলি হত্যাৰ চেষ্টা চলোৱা হৈছিল। অভিযোগ অনুসৰি লোকসভাৰ ভিতৰত হালধীয়া গেছ বিয়পোৱাৰ চেষ্টা কৰা হৈছিল। এই ঘটনাক লৈ সংসদ ভৱনত উন্মাদ হৈ পৰে। বহুতে ভয় খাইছিল। অভিযুক্ত দুজনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে সাংসদসকলে। এই প্ৰশ্ন উত্থাপন হৈছে যে অভিযুক্তই সংসদৰ নিৰাপত্তাৰক্ষীৰ বেৰ ভাঙি কেনেদৰে হালধীয়া ৰঙৰ গেছ লৈ ভিতৰলৈ সোমাইছিল। তেতিয়াৰ পৰাই সংসদ ভৱনৰ নিৰাপত্তা ব্যৱস্থাক লৈ প্ৰশ্ন উত্থাপন হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিছে। নিৰাপত্তা ব্যৱস্থাৰ তদন্তৰ নিৰ্দেশ দিছে গৃহ পৰিক্ৰমা মন্ত্ৰালয়ে।

মাছুদ আজহাৰ

কৰি ৰখা। বিভিন্ন সময়ত পাকিস্তান আৰু আফগানিস্তানৰ পৰা সশস্ত্ৰ সন্তাসবাদী সংগঠক প্ৰশিক্ষণ দি ভাৰতৰ ভিন্ন প্ৰান্তত অস্ত্ৰসহ পাকিস্তানী লোকক মাছুদ আজহাৰে নিয়োগ কৰি আহিছে। মাছুদ আজহাৰৰ বহু সংখ্যক সতীৰ্থক ভাৰতীয় নিৰাপত্তা বাহিনীয়ে গুলীয়াই হত্যা কৰিছে যদিও কুখ্যাত আজহাৰ বৰ্তমানেও পলাতক।

অসমীয়া সমাজত বিয়ানামৰ প্ৰাসংগিকতা

(চতুৰ্থ পৃষ্ঠাৰ পৰা) নিৰু। নাকান্দিবা দেউতা তুমি নাকান্দিবা আই, আজিৰ পৰা তোমালোকে, দিছা মোক বিদায়। নাকান্দিবা দাদা তুমি, নাকান্দিবা বৌ, তোমাৰ ঘৰত জিৰাইছিলোঁ, জিৰণীয়া মৌ। "অ" সোণৰ খাৰু, আজি শিৰত সেন্দূৰ কিয় ল'লা বাৰু? ৰামে দিয়া সেন্দূৰ নল'লে নোৱাৰোঁ।" মাৰাৰ অলংকাৰ খোৱা কাটি কৰি, এই ৰাম দেউতাৰাৰ অলংকাৰ খোৱাহে, ৰামে দি পথাইছে বিচিত্ৰ অলংকাৰ, এই ৰাম হাতেযোৰ কৰি লোৱাহে।

"হাতত পাণবটা লৈ, যোৱা ভিতৰলৈ, যাবৰে সময়ত মাক মাত দিয়াগৈ, মা মই ওলালোঁ, যাবৰে সময়ত সেৱাহে জনালোঁ।" ... ইত্যাদি

শিশুৰ উৎকৰ্ষ সাধনত মাতৃৰ ভূমিকা

(পঞ্চম পৃষ্ঠাৰ পৰা) চেষ্টা কৰিব লাগে।

সেইদৰে সন্তানটোৱে কেনেধৰণৰ বন্ধুৰ লগত বন্ধুত্ব কৰে তাৰ ওপৰতো মাতৃগৰাকীয়ে চকু দিব লাগে। অতিমাত্ৰা মৰম-চেনেহ কৰিবলৈ গৈ সিহঁতৰ হাতত ওপৰৰি টকা-পইচা দি বিপথে পৰিচালিত যাতে নহয় তাৰ বাবে মাতৃগৰাকীয়েই ভূমিকা ল'ব লাগিব। কাৰণ প্ৰয়োজনতকৈ অধিক টকা দিয়াৰ ফলত সন্তান বিপথে পৰিচালিত হোৱাৰ সম্ভাৱনাই বেছি।

বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ উপৰি আমি সন্তানক সদায় মহান লেখকসকলৰ জীৱনীমূলক গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰিবলৈ সৰুৰে পৰাই অভ্যাস এটা গঢ়ি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

এটি সন্তান সৎচৰিত্ৰৰান হ'বলৈ মহান লোকসকলৰ মহৎ গ্ৰন্থসমূহে এইক্ষেত্ৰত বহুতো সহায় কৰিব পাৰে।

ইয়াৰ লগে লগে সন্তানসকলক দুখীয়া-দৰিদ্ৰ তথা অসহায়সকলৰ প্ৰতি যাতে সদায় সহানুভূতিশীল হয় আৰু ডাঙৰক সন্মান কৰিবলৈ আৰু সৰুক মৰমৰ চকুৰে চাবলৈ সৰুৰে পৰাই নীতি-শিক্ষা দি ভগৱানৰ অস্তিত্বৰ সন্ধানৰ তত্ত্বজ্ঞান দিয়াৰ ক্ষেত্ৰতো মাতৃগৰাকীয়েই সেই ভূমিকা ল'ব লাগিব।

মুঠতে এটি সন্তানক এজন সুনাগৰিক আৰু এজন আদৰ্শৰান ব্যক্তি হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত এগৰাকী মাতৃৰ ভূমিকা অপৰিসীম।

শিষ্টাচাৰ

(পঞ্চম পৃষ্ঠাৰ পৰা) আত্মবিশ্বাস আৰু পিতৃ - মাতৃৰ সুস্থ সবল অভিভাৱকত্বৰ জোৰতহে। তুমি ready made-সেই ল'ৰাৰ লগত বিবাহ সূত্ৰে সেইখন ঘৰৰ সদস্য হৈছা। গতিকে সেই টকা, সেই পদক লৈ তুমি (গৃহিণী বা পত্নী গৰাকীয়ে) গৰ্ব কৰি একো লাভ নাই। কাৰোবাৰ ছোৱালীজনী দেখিবলৈ বৰ ধুনীয়া। সেইটো শুনিবলৈ হে ভাল, সেই ধুনীয়া ছোৱালী জনীৰ যদি ব্যবহাৰ বেয়া, ভাল ডিগ্ৰী নাথাকে, ভাল চাকৰি নাথাকে তেন্তে সেই ধুনীয়াৰ একো অৰ্থই নাই। বহুত গৃহিণী আছে স্বামীৰ অফিচৰ পৰা ফোন আহিলেও তেওঁহে receive কৰে। এইবোৰ আকৌ কেনে মানসিকতা? স্বামী - স্ত্ৰীৰ সম্পৰ্ক বুজা-বুজিব হ'ব লাগে। কিছুমান পুৰুষ স্বভাৱগত অমায়িক হয়। তেনে পুৰুষৰ পত্নী যদি জ্ঞানী হয় তেন্তে গোটেই জীৱনটো তেওঁ আৰামত, ধুনীয়াকৈ চলিব পাৰে আৰু যদি দন্দুৰী হয়, তেতিয়াতো শেষেই। বহু মহিলাই যুক্তি তৰ্ক আৰু কাজিয়াৰ মাজৰ যে পাৰ্থক্য আছে সেইটোকে বুজি নাপায়। কষ্ট কৰিব স্বামীয়ে টকাৰ হিচাব ৰাখিব পত্নীয়ে, যেন স্বামীৰ টকাৰ ওপৰত তেওঁৰহে প্ৰথম অধিকাৰ, তাৰ পিছতহে স্বামীয়ে নিজৰ অংশ পাব। তাকো পত্নীয়ে যদি ইচ্ছা কৰে তেতিয়াহে দিব - অন্যথা নিদিয়। ইফালে স্বামীৰ মাক - দেউতাক তেনে পত্নীৰ ওচৰত বাহিৰা মানুহৰ দৰে হৈ পৰে। স্বামীৰ ওপৰত আধিপত্য দেখাওঁতে দেখাওঁতে তেওঁ পাহৰি যায় যে সেইখন ঘৰত বাহিৰৰ পৰা অহা সদস্য তেওঁহে, বাকী মানুহখিনি নহয়। অবশ্যে কিছুমান পুৰুষৰ বহু বেয়া স্বভাৱ থাকে, তেনে পুৰুষৰ পত্নী সদায় সতৰ্ক হৈ থকাটো অত্যন্ত জৰুৰী। কিছুমান গৃহিণী আকৌ এনেকুৱা আছে যাৰ একো quality নাই। কিন্তু স্বামীৰ সৰু চাকৰিটোৰেই আধুনিক পত্নীৰ অভাৱ পূৰণ কৰিব লাগে। যাৰ বাবে স্বামীজন ধৰুৱা হয় আৰু সেই ধাৰ পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰাৰ ফলতেই জনচক্ষুৰ আগত মিছলীয় হয়, নহ'লে তেনে স্বামীয়ে আত্মহত্যা পৰ্যন্ত কৰা আমি দেখিবলৈ বা শুনিবলৈ পাওঁ। এনে ধৰণৰ উদাহৰণ হেজাৰ হেজাৰ ওলাব। আজিকালি প্ৰায় ৭০ শতাংশ মহিলাৰে ধৈৰ্য আৰু বুজাবুজিৰ অভাৱ। যাৰ বাবে নিজৰ ঘৰখন, সংসাৰ বা সমাজখন দিনে দিনে ধ্বংস হৈ গৈ আছে। সংসাৰ বা ঘৰ বা সমাজ গঢ়াৰ দায়িত্ব অকল মহিলাৰ নিশ্চয় নহয় ইয়াত পুৰুষ সকলৰ দায়িত্ব অধিক। কিন্তু বুজাবুজিৰ ক্ষেত্ৰত পুৰুষৰ তুলনাত মহিলা সকল বহু পিছত। এই কথাটো আজি অলপ দিনৰ আগলৈকে মই একেবাৰে সমৰ্থন কৰা নাছিলোঁ। মহিলাৰ বুজাবুজি বহুত বেছি বুলিয়েই ভাবি আছিলোঁ, কিন্তু পেপাৰত পঢ়ি, টিভিৰ বাতৰি শুনি, আমাৰ সমাজৰ দৈনন্দিন পৰ্যালোচনা আদিৰ পৰা এই কথাখিনি অনুমান কৰিব পাৰিছো যে পুৰুষৰ তুলনাত মহিলাৰ বুজাবুজি বহু ক্ষেত্ৰত কম। এই কথাখিনি মহিলা হৈয়ো অকপটে স্বীকাৰ কৰিব পাৰি বুলি মই মনতে ভাবোঁ। ইয়াৰ কাৰণ আমাৰ অসমীয়া মহিলা সকলৰ হিংসাকুৰীয়া আৰু অহংকাৰী স্বভাৱ। যিটো অন্য ৰাজ্যৰ তুলনাত আমাৰ অসমত বহুত বেছি।

অসমত মীনপালন

(ষষ্ঠ পৃষ্ঠাৰ পৰা) বৃদ্ধিৰ মূলতে হ'ল অত্যধিক নাইট্ৰ'জেন আৰু পটাছৰ উপলভ্যতা আৰু অন্যহাতে গন্ধকৰ নাটনি। উদ্ভিদপ্ৰকৰ বৃদ্ধিয়ে পানীপৃষ্ঠত ডাঠ সেউজীয়া চামনিৰ সৃষ্টি কৰি পানীৰ গুণাগুণ নষ্ট কৰে। সেয়েহে পুখুৰীত নাইট্ৰ'জেন আৰু পটাছজাতীয় সাৰৰ প্ৰয়োগ সাময়িকভাৱে বন্ধ কৰিব লাগে। বাঁহ এডালেৰে চামনিখন চপাই হাতেৰে উঠাই পেলাব লাগে। জৈৱিক সাৰ (গোবৰ) প্ৰয়োগ কৰিলে প্ৰাণীপ্ৰকৰ বৃদ্ধি দ্ৰুততৰ হয়।

পুখুৰীৰ পানীৰ দুৰ্গন্ধ ওলোৱাৰ কাৰণ আৰু ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ কি? ইয়াৰ মূলতে জৈৱিক পদাৰ্থৰ খৰতকীয়া পচন। এই পচনে কিছুমান বিষাক্ত গেছ (মিথেন, হাইড্ৰ'জেন ছলফাইড, এম'নিয়া আদি) নিৰ্গত কৰে। এই সমস্যাই দেখা দিলে জৈৱিক সাৰৰ প্ৰয়োগ সাময়িকভাৱে বন্ধ কৰিব লাগে আৰু নিৰ্ধাৰিত হাৰত পুখুৰীত চূণ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। প্ৰয়োজনবোধে পুখুৰীৰ পানী যোদালি দিব লাগে।

সাৰ প্ৰয়োগৰ পিছতো কেতিয়াবা পুখুৰীৰ প্ৰাথমিক উৎপাদকতা বৃদ্ধি নহয় কিয়? মাটি আৰু পানীৰ বিক্ৰিয়াৰ হীন-ডেচিৰ ফলত সাৰৰ পৰা অত্যাৱশ্যকীয় মৌলসমূহ পানীলৈ নিৰ্গত হয়। ভাসমান পংককণাই সূৰ্যৰ ৰশ্মিৰ ভেদনক্ষমতা হ্ৰাস কৰি পানীৰ প্ৰাথমিক উৎপাদকতা কমাই দিয়ে।

সাম্ৰাজ্যবাদী অৰ্থনীতি

(সপ্তম পৃষ্ঠাৰ পৰা) তেতিয়া সেই প্ৰযুক্তি আয়ত্ত কৰাৰ প্ৰশ্নত স্বভাৱতে প্ৰশিক্ষণৰ অভাৱত নাৰী শ্ৰমিকসকল কৰ্মচ্যুত হৈ পৰিছে সৰ্বপ্ৰথমে। আৰম্ভণিৰ পৰা শিল্পবিলাকত অদক্ষ শ্ৰমিক হিচাপে নাৰীয়ে কাম কৰি আছে সেইবিলাকৰ দ্ৰুত পৰিৱৰ্তন ঘটাইছে। ওচৰা-ওচৰিকৈ কৃষিকৰ্মত কৰ্মৰত নাৰী মজুৰিও আজি সংকটৰ কবলত। দক্ষিণ গোলাৰ্ধৰ তৃতীয় বিশ্বৰ দেশবিলাক মূলতঃ কৃষিপ্ৰধান। কৃষিকামত মহিলাসকলৰ অংশগ্ৰহণ পঞ্চাশৰ পৰা আশী শতাংশপৰ্যন্ত। কৃষি কামত উন্নত প্ৰযুক্তি আমদানি আৰু গতানুগতিক পদ্ধতিৰ পৰিৱৰ্তনৰ ফলত বহু মহিলা কৰ্মচ্যুত হৈছে। বিভিন্ন দেশৰ কৃষিক্ষেত্ৰত চৰকাৰে ভৰ্তুকী বা ছাবছিডি ক্ৰমাৱয়ে হ্ৰাস কৰি দিছে। সাৰ, ৰাসায়নিক সৰঞ্জাম, বীজ, সঁচ, কৃষি উৎপাদনৰ যন্ত্ৰ ইত্যাদি সকলো ক্ষেত্ৰতে চৰকাৰী ভৰ্তুকী ক্ৰমাৱয়ে হ্ৰাস পোৱাৰ ফলত উন্নয়নশীল দেশবিলাকক কৰ্পোৰেছনবিলাকেও কৃষি ক্ষেত্ৰত আৰু বেছি মুনাফা অৰ্জনৰ বাবে পুঁজিলগ্নী কৰিছে, অতীতত এই চিত্ৰ নাছিল। উন্নত পুঁজিবাদী দেশৰ চাহিদা পূৰাবলৈ ৰপ্তানিজাত কৃষিদ্ৰব্য উৎপাদনৰ ওপৰত বেছি জোৰ দিয়া হৈছে। যেনেকৈ আমাৰ দেশত কাজু, মাছকাম, ফলৰ বাগিচা, ফুলৰ বাগিচা, ইউক্যালিপটছ ইত্যাদি কৃষি হৈছে ধান হোৱা মাটিত। ওপৰত উল্লিখিত পুঁজিবাদী দেশবিলাকে নিজৰ দেশৰ কৃষকসকলক ভৰ্তুকী সস্তাত কৃষিপণ্য তৃতীয় বিশ্বৰ বজাবলৈ চালান দিছে। ইয়াৰ ফলত নাৰীসকল দুটি দিশৰ পৰা আক্ৰান্ত হৈছে। কৃষি মজুৰি হিচাপে কৰ্মসংস্থাপন আৰু খাদ্যশস্য কম হ'লে খাদ্য গ্ৰহণৰ সুযোগ আৰু কমিব। তৃতীয় বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশে ইতিমধ্যেই আন্তৰ্জাতিক অৰ্থভাণ্ডাৰৰ নিৰ্দেশ মানি ৰাজহুৱা বিতৰণ ব্যৱস্থাৰ কাৰ্যতঃ তুলি দিছে। ইয়াৰ উপৰি খোলা বজাৰ অৰ্থনীতিৰ ফলত নিত্য প্ৰয়োজনীয় বস্তুৰ উৰ্ধ্ব গতিয়ে অৱশ্যেই নাৰীসকলৰ খাদ্য গ্ৰহণৰ পৰিমাণ আৰু কমাই দিব। যদিও কৃষি বাণিজ্যিকৰণৰ ফলত সস্তা মজুৰিতে কিছু কিছু খণ্ডত নাৰীয়ে কামৰ সুযোগ হয়তো আগতকৈ বেছি পাব, কিন্তু সেইটো নিতান্তই অস্থায়ী আৰু সাময়িক। কৃষি মাটি হস্তান্তৰেও কৃষিক্ষেত্ৰত আৰু এটি বিপদ মাতি আনিছে। উৰ্বৰ কৃষিমাটি, অৰণ্য, গ্ৰামীণ উদ্বৃত্ত মাটি নগৰ উন্নয়ন বা শিল্প উন্নয়নৰ কাৰণে বিক্ৰী হৈছে। অধিক মুনাফা অৰ্জনৰ স্বার্থত এই মাটিবিলাকত বিদেশী পুঁজি বিনিয়োগ হৈছে। বাণিজ্যিক কেন্দ্ৰ অথবা পৰ্যটন কেন্দ্ৰ, বহুতলীয়া আৱাস ইত্যাদি নিৰ্মাণৰ ফলত কৃষিমাটি নিশ্চয় সংকুচিত হৈছে। বিশ্বায়নৰ ফলত সমস্ত দেশৰ শিল্পক্ষেত্ৰতো এক বিপুল পৰিৱৰ্তন আহিছে। উন্নত ধনী দেশবিলাকো আজি শিল্প সংকটৰ পৰা মুক্ত নহয়। উদাহৰণ স্বৰূপে কোৱা যায়, বহুজাতিক কৰ্পোৰেচন লেভিষ্ট্ৰসে ইউৰোপত চাৰিটা কাৰখানা বন্ধ কৰি দিয়াৰ ফলত 1,500 নাৰী শ্ৰমিক কৰ্মচ্যুত হৈছে। এই কাৰখানাবিলাক লোকচানৰ কাৰণে বন্ধ কৰা নহয়। আৰু মুনাফা বঢ়োৱাৰ কাৰণে ইউৰোপৰ চহৰ এলেকাত বহু ভাল কোম্পানীয়ে নতুন কাৰখানা খুলিছে আৰু তাত প্ৰভূত সস্তা মজুৰিত নাৰী শ্ৰমিক নিয়োগ কৰা হৈছে। বহুজাতিক কৰ্পোৰেচনবিলাকে সিহঁতৰ মুনাফা লুটাৰ স্বার্থত প্ৰথমেই তৃতীয় বিশ্বৰ অন্তৰ্গত প্ৰযুক্তিৰ পৰিৱৰ্তে উন্নত প্ৰযুক্তি লৈ শিল্প গঢ়ি তুলিছে। এই সকলোবোৰ নতুন প্ৰযুক্তি মূলতঃ শ্ৰমনিৰ্ভৰ নহয়। ইয়াৰ ফলত শ্ৰমনিৰ্ভৰ শিল্পবিলাক প্ৰতিযোগিতাৰ ক্ষেত্ৰত পিছুৱাই যাবলৈ বাধ্য হৈছে।

'দ্য নাইট মেনেজাৰ' চাঞ্চল্যকৰ ৰেব চিৰিজ

(অষ্টম পৃষ্ঠাৰ পৰা) ফালে চালে তেওঁ কাৰ পক্ষত আছে সেয়া স্পষ্ট নহয়। প্ৰথম ছিজনতকৈ শোভিতা ধূলিপালৰ ভূমিকা অধিক ফলপ্ৰসূ। আৱেগিক দৃশ্যইহওকবা বিপদৰ সময়ত এগৰাকী সাহসী মহিলাৰ মনোভাৱ হওক, তেওঁৰ চৰিত্ৰৰ সৈতে সম্পূৰ্ণন্যায় কৰে। স্বৰত চেটাৰ্জীৰ ভূমিকা অলপ সৰু যদিও শ্ৰেণীৰ আনুগত্যবাদী হিচাপে তেওঁ নিজৰ কাম ভালদৰে কৰিছে। টিলোট্ৰামা শ্বেমে এইবাৰ ভাল স্ক্ৰীণ টাইম পাইছে। তৎক্ষণাত আৰু সং এজেন্ট হিচাপে তেওঁ এক উৎকৃষ্ট কাম কৰিছে। **কিয় চাব**-যদি আপুনি এটা উৎকৃষ্ট, ৰোমাঞ্চকৰ আৰু মহান পৰিবেশন ধাৰাবাহিক চাব বিচাৰে, যদি আপুনি এনেকুৱা কিবা এটা চাব বিচাৰে যিয়ে আপোনাক বিৰক্ত নকৰে, তেন্তে 'The Night Manager 2' আপোনাৰ বাবে এটা উত্তম বিকল্প।

কৃষিকৰ্মৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় শাৰিৰিক পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ অসমীয়াসকলৰ আজিৰ তাৰিখত প্ৰস্তুত নহয়। এনেধৰণৰ এলেছ্ৰা আৰু সোৰোপা স্বভাৱৰ বাবেই আজি বহিৰাগত আৰু সন্দেহজনক বিদেশী মানুহে আমাৰ মাটিত খেতি কৰি, নিগাজিকৈ বহি লবৰ বাবে সুযোগ পাইছে। তেওঁলোকৰ কৰ্মদক্ষতা বৰ্তমানৰ অসমীয়াতকৈ বহুগুণে বেছি আৰু এলাহ কম। এলাহৰ বাবেই ধানখেতি, পাচলি খেতি, কুঁহিয়াৰ, মৰাপাট খেতি লাহে লাহে অসমীয়াৰ হাতৰ পৰা বেলেগৰ হাতলৈ গতি কৰিছে...

আমাৰ শ্ৰমবিমুখতা

হিমাক্ষী তামুলী

শ্ৰমবিমুখতা বা এলাহ যিকোনো মানুহৰ ক্ষেত্ৰতে বিকাশ আৰু উন্নতিৰ প্ৰধান অন্তৰায়। ক্ৰমবিকাশৰ মানৱ সভ্যতাৰ ইতিহাসত দেখা যায় যে কৰ্মত জাতিবোৰ সমগ্ৰ পৃথিৱীতে শ্ৰমবিমুখ জাতি সমূহতকৈ তুলনামূলকভাৱে আগবঢ়া। অসমীয়া এটা শ্ৰমবিমুখ জাতি হিচাপে দুৰ্গম আছে। অসমীয়া মানুহৰ এলাহৰ বিষয়ে সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাদেৱে ধেমালীৰ চলেৰে বহু কথাই কৈ গৈছে। বিভিন্ন প্ৰতিকি চৰিত্ৰৰ যোগেদিও তেখেতে ইয়াক প্ৰতিপন্ন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। এলাহ মানুহৰ প্ৰধান শত্ৰু বুলি জানিও আমি অসমীয়াবোৰে প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ এলেছ্ৰা হৈ জীৱন কটাইছে। সৰ্বকালে স্বাধীন আৰু স্বয়ংসম্পূৰ্ণ হৈ থাকিব পৰা গুণসমূহ অসমীয়া মানুহৰ গাত আছিল। কিন্তু একমাত্ৰ এলাহৰ বাবেই আজিৰ অসমীয়াই জীৱন ধাৰণৰ ন্যূনতম প্ৰয়োজনখিনি পূৰাবলৈ সকলোক্ষেত্ৰতে পৰনিৰ্ভৰশীল হৈ গৈ আছে। অসমৰ বেছিভাগ লোকেই কৃষিকৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। অসমীয়া সভ্যতাটো মূলত নদীমাতৃক সভ্যতা আৰু ধান এই অঞ্চলৰ মূল কৃষি। কিছুছৰ আগলৈকে অসমীয়া মানুহে খেতিৰ সম্পূৰ্ণ কাম কাজত নিজেই নিমজ্জিত হৈ আছিল। কিন্তু আজিৰ অসমৰ প্ৰজন্মই ক্ৰমাৱয়ে কৃষিকৰ্মৰ প্ৰতি অনিহা প্ৰকাশ কৰি আহিছে। পথাৰত হাল বাই, কোৰ মাৰি, ভূই ৰুই খেতি কৰা অসমীয়া মানুহৰ সংখ্যা দ্ৰুতগতিৰে কমি আহিব ধৰিছে। কৃষিকৰ্মৰ প্ৰতি অনিহা দেখুৱাই আজিৰ অসমীয়াই হাতৰ কুঠাৰ ভৰিত মৰাৰ দৰে হৈছে। নিজৰ খেতিমাটিখিনিও আজি বহুজনেই সন্দেহযুক্ত নাগৰিকৰ হাতত খেতি কৰিবলৈ এৰি দিছে। ইয়াৰ মূল কাৰণ হৈছে কৃষিকৰ্মৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় শাৰিৰিক পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ অসমীয়াসকলৰ আজিৰ তাৰিখত প্ৰস্তুত নহয়। এনেধৰণৰ এলেছ্ৰা আৰু সোৰোপা স্বভাৱৰ বাবেই আজি বহিৰাগত আৰু সন্দেহজনক বিদেশী মানুহে আমাৰ মাটিত খেতি কৰি, নিগাজিকৈ বহি লবৰ বাবে সুযোগ পাইছে। তেওঁলোকৰ কৰ্মদক্ষতা বৰ্তমানৰ অসমীয়াতকৈ বহুগুণে বেছি আৰু এলাহ কম। এলাহৰ বাবেই ধানখেতি, পাচলি খেতি, কুঁহিয়াৰ, মৰাপাট খেতি লাহে লাহে অসমীয়াৰ হাতৰ পৰা বেলেগৰ হাতলৈ গতি কৰিছে। কষ্টকৰ কাম যেনে মাটি কটা, মাটি কটিওৱা, ঠেলা, ৰিক্সা চলোৱা আদি কামবোৰো বেছিভাগ অসমীয়া মানুহে কৰিবৰ বাবে ইচ্ছুক নহয় ইয়াৰ বাবে অসমীয়াই নিজৰ এলাহক জগৰীয়াও কৰিব নোখোজে। বৰঞ্চ সেই কামবোৰক সৰু কাম বা নিম্ন শ্ৰেণীৰ লোকৰ কাম বুলি পতিনয়ন নিয়াবলৈহে চেষ্টা কৰে। অথচ তেনে কামৰ যোগেদিয়েই সাধাৰণ পৰিয়াল এটা সুন্দৰভাৱে চলি থাকিব পাৰে। আজিৰ অসমৰ ঘৰ বনোৱা, ৰাষ্টা বন্ধা, চুলি-দাড়ি কটা, জোতা চিলোৱা বা পলিচ কৰা আদি প্ৰায় সকলোধৰণৰ নিত্য প্ৰয়োজনীয় কৰ্মবোৰ বাহিৰৰ মানুহে কৰে আৰু এলেছ্ৰা অসমীয়াই সেইসকল লোকৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰশীল হৈ জীৱন কটায়। এনে কৰ্মৰ প্ৰতি অসমীয়া যুৱক-যুৱতীৰ অনিহা। ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰতো অসমীয়াসকলে কৰ্মবিমুখতাৰ পৰিচয় দেখুৱায়। কেৱল আৰামপ্ৰিয় জীৱনৰ লালসা আৰু অন্ধ অনুকৰণেৰে অসমীয়াসকল ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰটো সফল হোৱাৰ হেঙাৰ হয়। এজনে যদি তিনিচকীয়া টেম্পো এখন চলাবলৈ আৰম্ভ কৰে, তেওঁকে দেখি সকলোৱে টেম্পোৰ ব্যৱসায়ত নামে আৰু এনেদৰেই মুৰকত গৈ যাত্ৰীতকৈ টেম্পোৰ সংখ্যাহে সৰহ হয়গৈ। ঠিক সেইদৰে দেখা পোৱা যায় ব্ৰইলাৰৰ দোকান, জেৰক্স আৰু ম'বাইলৰ ৰিচাৰ্জ কাৰ্ড ৰখা ব্যৱসায়। এনেবোৰ ব্যৱসায় সংখ্যাত বহু বেছি হৈ যোৱাৰ বাবে বিশেষ উন্নতি মুখ দেখা নাপায়। যিবোৰ ব্যৱসায়ত কিছু বেছি পৰিমাণে শাৰিৰিক পৰিশ্ৰমৰ প্ৰয়োজন হয়, তেনে ব্যৱসায়বোৰ অতি নগন্য সংখ্যক অসমীয়া মানুহেহে কৰিবলৈ আগবাঢ়ি অহা দেখা যায়। স্বভাৱসিদ্ধ এলাহৰ বাবেই আজিৰ বহু অসমীয়াই ঘৰৰ মাটি থাকিও জলকীয়াৰ পুলি এটাও নিজে ৰুই কৰি নলয়। এইক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ নতুন প্ৰজন্মক আঙুলিয়াই দিব পাৰি। আগৰ দিনত অসমীয়া মানুহ অন্ততঃ ইমান সোৰোপা নাছিল। গাঁৱৰ বহু মানুহে কেৱল নিমখ কিনিলেই আৰু তাৰ বাহিৰে সকলো ঘৰতেই উৎপাদন কৰি লব পৰা পৰিৱেশ আছিল আৰু তেওঁলোক বিশেষভাৱে স্বনিৰ্ভৰশীল আছিল। বাৰীৰ ফলমূল, তামোল, পান, জিকা, লাও, কোমোৰাকে ধৰি অন্যান্য শাক-পাচলিৰ খেতি কৰাৰ উপৰিও গৰু-ছাগলী, হাঁহ-পাৰ, কুকুৰা পালন কৰি অসমীয়া মানুহে সুখী আৰু স্বাৱলম্বী জীৱন কটাইছিল।

এপনিয়া নামৰ নিদ্ৰাজনিত ৰোগটোত নিদ্ৰাৰ পিছত পেশীসমূহ এনেভাবে শিথিল হৈ যায় যে, খাদ্যনলী আৰু শ্বাসনলী নৰম টিচুবোৰ বন্ধ হৈ যায়। ফলত নিদ্ৰিত ব্যক্তিৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ ৰাস্তাও বন্ধ হৈ যায়। মস্তিষ্কই যেতিয়া অক্সিজেনৰ অভাৱ অনুভৱ কৰে তেতিয়া জাগি উঠাৰ বাবে শৰীৰলৈ জৰুৰী সংকেত পঠায়। যাৰফলত মানুহজন জাগি উঠে, অক্সিজেন শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰে, ইয়াৰ পিছত আকৌ নিদ্ৰা আহে

নিদ্ৰাহীনতাৰ সমস্যা

কৌস্তৱ কলিতা

নিশাটো মানুহৰ জিৰণিৰ সময়, সঠিক টোপনিৰ অভাৱত মানুহৰ জিৰণিত ব্যাঘাত জন্মে। এইক্ষেত্ৰত যি ৰোগৰ সৃষ্টি হয় এক কথাত তাকেই নিদ্ৰাহীনতা বুলি কোৱা হয়। নিদ্ৰাহীনতা এক নিশাৰ অস্বস্তিকৰ ৰোগ। টোপনি হৈছে মানুহৰ শৰীৰক প্ৰয়োজনীয় আটাইতকৈ ডাঙৰ দৰৱ। ভাল টোপনিয়ে যেনেকৈ এজন মানুহক সতেজ কৰি তুলিব পাৰে আকৌ টোপনিবিহীনতা তথা নিদ্ৰাহীনতাই এগৰাকী ব্যক্তিক অসুখীয়া কৰি তুলিব পাৰে। নিশা ভালদৰে টোপনি আহিলে সকলোৰে মগজু পৰিষ্কাৰ হৈ থাকে। কিন্তু এই ধাৰণাটো তত্ত্বত পৰিণত কৰিবলৈ গ'লে নিশ্চিত তথ্যৰ প্ৰয়োজন। নিদ্ৰাই মস্তিষ্কক বাৰু কিদৰে সাহায্য কৰে? ইয়াৰ উত্তৰ নিৰ্ভৰ কৰিব কিদৰে নিদ্ৰাৰ কথা কোৱা হৈছে তাৰ ওপৰত। সম্প্ৰতি গৱেষকসকলে কেইজনমান স্কুলীয়া ছাত্ৰৰ ওপৰত পৰীক্ষা চলাইছিল। সেই সময়ত ছাত্ৰসকলক দিনটো টোপনি যোৱাৰ সুযোগ দিছিল। এই পৰীক্ষাৰ ফলত দেখা গ'ল যে,

যিসকল ছাত্ৰই গভীৰ নিদ্ৰাত আছিল আছিল তেওঁলোকে ব্যাকৰণ আদিত বৰ ভাল পাৰদৰ্শিতা দেখুৱালে। আৰু স্মৰণ শক্তিৰ পৰীক্ষাতো অসাধাৰণ দক্ষতা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হ'ল। ইয়াৰ দ্বাৰাই গৱেষকসকলে মোটামুটিভাৱে এই তত্ত্বলৈ আহে যে, মানুহে যেতিয়া টোপনি যায় তেতিয়া মস্তিষ্কই তেওঁৰ সাম্প্ৰতিক কাৰ্যাৱলীক বেছ ভালদৰে আঘাত কৰে। এই আঘাতৰ পৰিমাণ যিমানেই বেছি হয়, স্মৃতিশক্তি দক্ষতা সিমানেই বেছি হয়। টোপনিৰ সৈতে স্মৃতিশক্তিৰ সম্পৰ্কৰ এটা গভীৰ যোগাযোগ আছে। তদুপৰি টোপনিয়ে আমাৰ অনেক অপ্ৰয়োজনীয় স্মৃতিও পাহৰি যোৱাত সহায় কৰে। অৰ্থাৎ টোপনিয়ে আমাক সৰ্বতো প্ৰকাৰে সাহায্য কৰে কোনটো স্মৃতি প্ৰয়োজনীয় সেই ক্ষেত্ৰত তথা অপ্ৰয়োজনীয় স্মৃতি পাহৰি থকাৰ ক্ষেত্ৰতো। শৰীৰ ভালে ৰাখিবলৈ টোপনিৰ এটা বিশেষ ভূমিকা আছে। গৱেষণাৰ দ্বাৰা দেখা গৈছে যে অনিদ্ৰাত ভোগা ৰোগীসকল বেছি দিন জীয়াই

উন্নত দেশবোৰত এনে কিছুমান চেণ্টাৰ আছে, য'ত অনিদ্ৰাত ভোগা ৰোগীসকল টোপনি যাবলৈ চেপ্টা কৰে। তাত টোপনি অহাৰ ক্ষেত্ৰত সহায়ক হিচাপে কিছুমান ব্যৱস্থা দিয়া হয়। তথা তেওঁলোকক পৰ্যবেক্ষণ কৰিবলৈ কোঠাটোৰ চাৰিওফালে কেমেৰা লুকাই থোৱা থাকে। এনে কেন্দ্ৰবোৰত ই ই জিৰ ব্যৱস্থা থাকে য'ত টোপনি যোৱা ৰোগীৰ মস্তিষ্ক বৈদ্যুতিন ছবি তোলা সম্ভৱ হয়। দেখা গৈছে যে যদি কোনোবাই টোপনিৰ কোলাত ঢলি পৰে, তেতিয়াহ'লে তেওঁৰ মস্তিষ্ক ধীৰ গতি সম্পন্ন হৈ পৰে, সেইবাবে বৈদ্যুতিন ছবি তোলা সম্ভৱ হয়। দেখা গৈছে যে যদি কোনোবাই টোপনিৰ কোলাত ঢলি পৰে, তেতিয়াহ'লে তেওঁৰ মস্তিষ্ক ধীৰ গতি সম্পন্ন হৈ পৰে, সেইবাবে বৈদ্যুতিন তৰংগবোৰ স্বপ্নদৈৰ্ঘ্যৰ পৰা বেছি দৈৰ্ঘ্যৰ হৈ পৰে

নাথাকে, কিন্তু এতিয়াও জনা হোৱা নাই যে অনিদ্ৰা বেমাৰৰ বাবেই কোনো লোকে অকাল মৃত্যুক সাৱটি ল'ব লগা হৈছে নেকি। টোপনিয়ে আমাৰ শৰীৰৰ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা বঢ়ায় আৰু যিকোনো ধৰণৰ সংক্ৰমণক শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বাধা দিয়ে। উন্নত দেশবোৰত এনে কিছুমান চেণ্টাৰ আছে, য'ত অনিদ্ৰাত ভোগা ৰোগীসকল টোপনি যাবলৈ চেপ্টা কৰে। তাত টোপনি অহাৰ ক্ষেত্ৰত সহায়ক হিচাপে কিছুমান ব্যৱস্থা দিয়া হয়। তথা তেওঁলোকক পৰ্যবেক্ষণ কৰিবলৈ কোঠাটোৰ চাৰিওফালে কেমেৰা লুকাই থোৱা থাকে। এনে কেন্দ্ৰবোৰত ই ই জিৰ ব্যৱস্থা থাকে য'ত টোপনি যোৱা ৰোগীৰ মস্তিষ্ক বৈদ্যুতিন ছবি তোলা সম্ভৱ হয়। দেখা গৈছে যে যদি কোনোবাই টোপনিৰ কোলাত ঢলি পৰে, তেতিয়াহ'লে তেওঁৰ মস্তিষ্ক ধীৰ গতি সম্পন্ন হৈ পৰে, সেইবাবে বৈদ্যুতিন ছবি তোলা সম্ভৱ হয়। দেখা গৈছে যে যদি কোনোবাই টোপনিৰ কোলাত ঢলি পৰে, তেতিয়াহ'লে তেওঁৰ মস্তিষ্ক ধীৰ গতি সম্পন্ন হৈ পৰে, সেইবাবে বৈদ্যুতিন তৰংগবোৰ স্বপ্নদৈৰ্ঘ্যৰ পৰা বেছি দৈৰ্ঘ্যৰ হৈ পৰে। অনেক

সময়ত কোনো সাম্প্ৰতিক মানসিক অস্থিৰতাই গভীৰ নিদ্ৰাৰ মাজত হাজিৰ হৈ নিদ্ৰাক অগভীৰ নিদ্ৰাত পৰিণত কৰে। কোনো অজ্ঞাত কাৰণবশতঃ এই অগভীৰ বা সজাগ নিদ্ৰাই আচলতে আমাৰ স্বপ্নৰ দুনিয়াক অতি ওচৰৰ পৰ্যায়লৈ লৈ যায়। ইয়াৰ ওপৰিও এনে কেন্দ্ৰবোৰত পলিচনো গ্ৰাম প্ৰযুক্তিৰ মাধ্যমত নিদ্ৰা যোৱাৰ সময়ত দেহৰ তাপমাত্ৰা, পেশীৰ কাৰ্যকাৰিতা, চকুৰ সঞ্চালন, হৃদপিণ্ড আৰু শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ ছন্দ ইত্যাদিৰো পৰিমাপ কৰা হয়। এই পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ ফলত প্ৰাপ্ত তথ্যবোৰৰ সাহায্যত ইন্সমনিয়া অ্যাপনিয়া ইত্যাদি ৰোগবোৰক পৃথকভাৱে চিনাক্ত কৰা সম্ভৱ হয়। এপনিয়া নামৰ নিদ্ৰাজনিত ৰোগটোত নিদ্ৰাৰ পিছত পেশীসমূহ এনেভাবে শিথিল হৈ যায় যে, খাদ্যনলী আৰু শ্বাসনলী নৰম টিচুবোৰ বন্ধ হৈ যায়। ফলত নিদ্ৰিত ব্যক্তিৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ ৰাস্তাও বন্ধ হৈ যায়। মস্তিষ্কই যেতিয়া অক্সিজেনৰ অভাৱ অনুভৱ কৰে তেতিয়া জাগি উঠাৰ বাবে শৰীৰলৈ জৰুৰী সংকেত পঠায়। যাৰফলত মানুহজন জাগি উঠে, অক্সিজেন শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰে, ইয়াৰ পিছত আকৌ নিদ্ৰা আহে।

DB Business Hub (CO-WORKING SPACES)

House No. 67, Rajgarh Main Road, Opposite Bye Lane No 8,
Guwahati Assam 781003

+91 91270 75133

BOOKING OPEN